

3 В Україні поєднуються мовні ситуації Ірландії, Білорусі та Каталонії, вважає американський дослідник української та білоруської мов Курт Вулгайзер

4 Відродження обсерваторії на горі Піп Іван сприятиме не лише науковцям, а й туристам

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ВІВТОРОК, 20 СЕРПНЯ 2019 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№158 (6521)

ЦИТАТА ДНЯ

ВОЛОДИМИР ГРОЙСМАН:

«Дуже важливо не зупинятися, продовжувати те, що вже зроблено. Освіту й надалі слід лишати у пріоритеті».

Прем'єр-міністр про увагу уряду до розвитку галузі й зростання ролі вчителя у виховному процесі

2

Уважність полегшує подорож

КОРДОН. Важливим елементом перетину кордону залишається безпека, зокрема запобігання незаконному переміщенню заборонених предметів та речей. На цей період припадають спроби перевезення зброї та схожих на неї предметів: муляжів, театральних і кінорежисерських тощо. Зазвичай такі предмети перевозять для участі в різноманітних фестивалях, реконструкціях історичних подій, змаганнях. Тому Держприкордонслужба звертається до подорожніх із проханням ретельно готуватися до таких поїздок. Для запобігання можливим негативним наслідкам і затримкам на кордоні слід неухильно дотримуватися законодавства України щодо переміщення через кордон зброї, повідомляє пресслужба відомства.

Організаторів різних фестивалів, історичних реконструкцій тощо у відомстві просять завчасно повідомляти Держприкордонслужбу й Державну фіскальну службу про необхідність переміщення через державний кордон зброї, її муляжів або відповідного реквізиту, що її імітує. Це дасть змогу своєчасно отримати фахову консультацію й уникнути проблем під час подорожі.

ЦИФРА ДНЯ

3,84 млрд грн

спрямував цього року Кабінет Міністрів на підтримку програми «Нова українська школа»

Майбутнє творять власними руками

Фото з сайту tva.com.ua

5

ОЧЕВИДНЕ — НЕЙМОВІРНЕ. Жителі Скотаревого на Черкащині зробили перші кроки, щоб перетворити своє село на казку

Мільярд доларів товарообігу — лише початок

СПІВПРАЦЯ. Ратифікація угоди про зону вільної торгівлі між Україною та Ізраїлем буде пріоритетом номер один новообраного Кнесету

Михайло ЮРЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Два десятиліття на українську землю не ступала нога глави уряду Держави Ізраїль. Цю статистику перервав візит Біньяміна Не-

таньягу. Після офіційної церемонії зустрічі й переговорів лідерів країн у їхній присутності було підписано кілька українсько-ізраїльських двосторонніх документів. Во. міністра аграрної політики і продовольства Ольга Трофімцева та Надзвичайний і Повноважний посол Держави Ізраїль в Україні Джоел Ліон підписали Меморандум про взаєморозуміння між Міністерством аграрної політики та продовольства і Міністерством сільського господарства та розвитку сільських

територій Держави Ізраїль щодо співпраці в галузі сільського господарства.

Надзвичайний і Повноважний посол України у Державі Ізраїль Геннадій Надоленко та його ізраїльський колега Джоел Ліон підпи-

сали угоду між Міністерством освіти і науки та Міністерством освіти Держави Ізраїль про сприяння вивченню мови іврит у закладах освіти України та вивченню української мови в ізраїльських закладах освіти.

2

4 820103 080015

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 20 серпня 2019 року

USD 2517.5684

за 100 доларів США

EUR 2795.2562

за 100 євро

RUB 3.7797

за 10 рублів

AU 377471.62

AG 4320.15

за 10 трійських унцій

PT 209713.45

PD 367061.47

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Мільярд доларів товарообігу — лише початок

(Закінчення.
Початок на стор.1)

Посли двох держав підписали програму співробітництва в галузях освіти, культури, молоді та спорту між Кабінетом Міністрів та урядом Держави Ізраїль на 2019—2022 роки. А державний секретар Міністерства економічного розвитку і торгівлі Олексій Перевезенцев та Джоел Ліон поставили свої підписи під меморандумом про взаєморозуміння між цим вітчизняним міністерством та патентним відомством тамтешнього Міністерства юстиції.

Маємо багато спільного

За підсумками перемовин Володимир Зеленський та Беньямін Нетаньягу провели спільний брифінг, де окреслили основні напрями подальшого розвитку двосторонніх відносин. Глава Української держави заявив про досягнення домовленості розпочати роботу з розширення на сфері послуг угоди про зону вільної торгівлі між двома країнами.

«Ми докладно обговорили наші торговельно-економічні відносини. Ізраїль залишається ключовим торговельним партнером України в регіоні Близького Сходу», — заявив журналістам Володимир Зеленський, нагадавши, що сукупний товарообіг між Україною та Ізраїлем перевищує мільярд доларів США. Тож він не має жодного сумніву, що ця сума значно зросте завдяки підписанню угоди про вільну торгівлю товарами між Україною та Ізраїлем. Він сподівається на якнайшвидшу ратифікацію цього документа ізраїльською стороною. Її, запевнив поважний гість, буде оперативне ратифіковано після дострокових виборів до Кнесету, які мають відбутися 17 вересня.

Угоду підписали 21 січня, нагадує УНІАН. А 6 серпня Володимир Зеленський підписав закон про ратифікацію угоди між

Лідери двох країн порозумілися з напівслова

Кабінетом Міністрів та урядом Ізраїлю про зону вільної торгівлі. Відповідний закон Верховна Рада ухвалила 11 липня.

Він високо оцінив важливість розширення угоди на залучення інвестицій у сферу послуг і зокрема високі технології. Ізраїльська сторона прагне не просто обміну технологіями й залучення українців до галузі високіх технологій в Ізраїлі, а хоче бачити залучення інвестування в галузь високіх технологій. Тож є намір відкрити у Києві та Єрусалимі офіси з розвитку високіх технологій.

Володимир Зеленський закликав ізраїльський бізнес інвестувати в будівництво доріг, інфраструктурні проекти, медицину, освіту, енергозабезпечення та сектор ІТ в Україні. Адже в найближчі п'ять років Україна має стрімко зростати.

Президент висловив вдячність прем'єр-міністрові Ізраїлю за результативний діалог і плідну зустріч: «Ви не були у нашій країні аж 20 років. Я щиро вірю, що ваш наступний візит до України відбудеться швидше, і ми будемо бачитися часто, бо Україна та Ізраїль — надійні партнери та щирі друзі».

Оскільки офіційна частина візиту Беньяміна Нетаньягу розпочалася з ушанування пам'яті полеглих за Україну біля Меморіалу Вічної слави та невинно убитим сталінським режимом українцям біля Меморіалу жертв Голодомору, Володимир Зеленський закликав Ізраїль визнати Голодомор актом геноциду українського народу. Адже Україна та Ізраїль мають давні тісні історичні зв'язки. Наші народи спільно пережили всі трагедії історії — Голодомор та Голо-

кост, Другу світову війну, тоталітарний радянський режим.

20 років не були марними

Заявив Володимир Зеленський і про досягнення домовленості з урегулювання проблеми численних відмов українцям у в'їзді до Ізраїлю. Річ у тім, що, за статистикою Державної прикордонної служби України, 4,5 тисячі українців отримали відмову в перетині кордону з Ізраїлем у 2017 році, 3,5 тисячі не пропустили торік, а за пів року 2019-го кількість відмов становила 2,5 тисячі. Тож слід негайно виправляти цю сумну статистику.

«Громадяни обох держав повинні максимально користуватися перевагами безвізового режиму, а українські громадяни не повинні тисячами затримувати-

тись на кордоні Ізраїлю», — додав Президент.

На цій оптимістичній хвилі Беньямін Нетаньягу запросив Президента України відвідати Єрусалим. «Я тут був 20 років тому і бачу зміни, що відбулися, і ва-ші бажання пришвидшувати ці зміни. Отже, хочу скористатися можливістю та запросити вас до Єрусалима. Ми вже погодилися, що це буде наступного тижня. А якщо не наступного тижня, то принаймні дуже скоро. Запрошуємо до нашої столиці», — цитує Укрінформ слова пана Нетаньягу.

Не могли співрозмовники обійти й теми розпочатої Росією війни на українському Донбасі. «Ми докладно обговорили наші двосторонні відносини та шляхи їх поглиблення. Ми почали з питання, на якому наші ізраїльські друзі знаються краще за інших, — це питання війни та безпеки», — заявив Президент, висловивши вдячність Ізраїлю за незмінну підтримку територіальної цілісності та стійку позицію щодо війни на сході України і анексії Криму з боку РФ.

Оточений з усіх боків ворожими режимами, Ізраїль упродовж своєї історії накопичив неоціненний досвід боротьби з ними та обстоювання незалежності й суверенітету. І цей досвід та навички надзвичайно важливі для України, над якою навісiae воєнна загроза з півночі та сходу. Тож наша держава неодмінно його запозичуватиме. «Нам як державі є чого вчитися в Ізраїлю, особливо в питанні безпеки та оборони, і ми обов'язково будемо це робити», — підкреслив Президент.

По обіді поважний гість у супроводі Володимира Зеленського вшанував пам'ять жертв Бабиного Яру.

На другий день візиту заплановано зустріч глав урядів, на якій Володимир Гройсман і Беньямін Нетаньягу обговорять питання співпраці України й Ізраїлю в галузях сільського господарства, ІТ, енергетичного сектору, харчовій промисловості, фармацевтиці, транспорті.

Поярмаркуємо у Великих Сорочинцях!

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

ТРАДИЦІЇ. 20—25 серпня у селі Великі Сорочинці Миргородського району Полтавської області проходитиме найбільше торговище в Україні — Національний Сорочинський ярмарок.

Зі слів організаторів, його, як і завжди, буде насичено різноманітними заходами, барвами, фольклором, іграми — простір для охочих повеселитися й відпочити душою. Адже відомо, що ярмарки в Сорочинцях славні не лише крамом, а й театралізованими дійствами, що поєднуються з містикою. Тож можна не сумніватися, що протягом цього тижня не один ярмаркувальник шукатиме броду в калюжі на вході й на території торговельного ярмарку. З таких можна буде по-доброму посміятися, а то й пореготати разом з учасниками фестивалю гумору «Сміємося разом з Гоголем» за участі гумористів України.

За традицією, будуть на ярмарку й цигани, й воли, й герої гоголівських творів, запряженою людьми просторою територією прогулюватимуться сам Микола Васильович та члени його родини.

Одне слово, буде цікаво. Цьогоріч у феєрично-іскрометному дійстві на головній площі виступатимуть Вахтанг Кікабідзе (вхід 100 гривень) і гурт «Леппіконси» (Республіка Білорусь) (вхід 50 гривень). З повною програмою заходів можна ознайомитися на офіційному сайті Сорочинського ярмарку.

Дістатися до торговища можна автобусом, який вирушає з Полтави. Поїздом можна дістатися до Миргорода, а вже звідти — автобусом. У Полтаві від станції Полтава-Київська до Миргорода щоденно вирушають потяги о 07:58, 11:19, 17:50, 20:39. Від станції Полтава-Південна через Полтаву-Київську щоденно до Миргорода їздять приміські електрички о 07:18, 10:35, 17:10 та 19:57.

Щодня з автостанції Полтава-1 (вул. Великотирнівська, 7) до Великих Сорочинців їздять автобуси з 5:20 до 19:20.

Нова українська школа плекає майбутнє

Любов ДМИТРЕНКО
для «Урядового кур'єра»

ОСВІТА. Загальний обсяг інвестицій у програму «Нова українська школа», спрямовану на формування нового освітнього простору, становив понад 7 мільярдів гривень. Такі інвестиції неодмінно слід продовжувати. На цьому наголосив Прем'єр-міністр Володимир Гройсман під час традиційної серпневої конференції з питань підготовки до нового навчального року «Нова українська школа — виклики та перспективи освітньої реформи», яка відбулася в Києві.

Участь у конференції взяли близько 650 делегатів: профільний міністр Лілія Гриневич, освітяни з усієї України, викладачі, представники місцевої влади, голови об'єднаних громад, а також представники міжнародних організацій, які мають представництва в нашій державі, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабінету.

Традиційна складова конференцій — виставки підручників, виданих коштом державного бюджету, презентація електронних освітніх ресурсів і новітніх засобів навчання. Цей рік не став винятком. На цьогорічній конференції було представлено доповнену реальність до паперових підручників, програмне забезпечення для управління класом Classroom, smart-кейс для вчителя, що містить 15 тисяч інтерактивних завдань з математики та української мови для учнів початкової школи, а також лінійку електронних педагогічних ігор для учнів початкової школи.

Більшість представлено — вітчизняні розробки. Особливістю виставки стала презентація меню системи харчування у школах і дитячих таборах. За новими рецептами працює вже понад тисяча шкіл у всій Україні, а план-максимум розробників — перевести всі українські школи на нові поліпшені стандарти харчування.

Звертаючись до освітян, учасників конференції, гла-

ва уряду зазначив, що питання освіти — один з найвищих та найважливіших пріоритетів, адже освіта — не просто сфера життя.

«Це сфера, яка визначає наше сьогодення і майбутнє. Для нашого уряду освіта — найвищий пріоритет від дошкілля до вищої школи, — зазначив Володимир Гройсман. — У нас багато планів, завдань і пріоритетів. Але тема освіти й освітань має стати домінуючою. Саме в системі освіти плекають інженерів, військових, лікарів, науковців, які розвиватимуть і рухатимуть уперед економіку країни».

Прем'єр нагадав, що цього року на програму «Нова українська школа» спрямовано 3,84 мільярда гривень. Саме цього року окремим рядком фінансують проекти створення й ремонту спортивних комплексів, які вже працюють при загальноосвітніх навчальних закладах усіх ступенів. Затверджено до реалізації понад 80 таких проєктів. Реформа освіти і формування Нової української школи дали

змогу вивести Україну до країн, які ведуть фундаментальні освітні перетворення з огляду на економічні, політичні та соціальні трансформації світу.

У цьому контексті глава уряду наголосив на необхідності підтримки й посилення поваги до українського вчителя. З боку уряду це відображається у програмах регулярного підвищення зарплат учителів. Із січня 2020 року Кабінет Міністрів заклад наступний етап такого підвищення на 20—70% з акцентом на підтримці молодих фахівців.

«Ми інвестували в Нову українську школу загалом близько семи мільярдів гривень. І маємо зробити так, щоб єдиний освітній простір було сформовано з огляду на завдання і пріоритети. Не можуть батьки з дітьми стояти в довгелезних чергах до дошкільних закладів, не має бути дефіциту шкіл і їх матеріального забезпечення. Важливо не зупинятися, а продовжувати якісні реформи в освіті й надалі», — наголосив Володимир Гройсман.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Американський дослідник української та білоруської мов Курт Вулгайзер:

«В Україні поєднуються мовні ситуації Ірландії, Білорусі та Каталонії»

Галузь досліджень професора Бостонського коледжу Курта Вулгайзера — мовна політика й мовні конфлікти у постсоціалістичній Східній Європі. Нині пан Вулгайзер проводить в українських містах (Київ, Харків, Одеса, Дніпро) фокус-групи з молодими носіями української мови: тими, хто через обставини раніше спілкувався російською, але зробили усвідомлений вибір на користь української, й тими, для кого українська — основна мова спілкування з дитинства.

— Як у вас з'явився інтерес до української мови?

— Я вже тривалий час вивчаю українську. Почав, коли опановував політичні науки за програмою дослідження Росії та Східної Європи Мічиганського університету. Тоді вперше ознайомився з Україною, її історією завдяки чудовим лекціям професора Романа Шпорлюка (історик, екзидиректор Українського наукового інституту Гарвардського університету. — Ред.). Згодом, навчаючись у магістратурі Індіанського університету, писав роботу про Україну часів керівництва Петра Шелеста (1963—1972). Досліджував український націоналістичний і дисидентський рухи в УРСР та подвійну роль Шелеста у цих процесах.

— Ви вивчали праці видатних українських дисидентів, зокрема В'ячеслава Чорновола?

— Так, у студентські роки. Поступово мій інтерес дійшов до лінгвістичного аспекту становища України в СРСР. Вивчення політичних наук сприяло моему інтересу до України та її мови. Саме у 1980-х, перед початком перебудови, я написав роботу, присвячену українському націоналістичному руху в УРСР у 1960-х роках.

— Ви бачите істотні зміни у становищі української мови тоді та тепер?

— Уперше відвідав Київ 1982 року. Делегаціям американських студентів у тодішньому Ленінграді влаштовували екскурсії до інших радянських республік, і я у складі такої групи побував в Естонії, Вірменії та Україні. Тоді української мови на вулицях столиці України було майже не чути. Але мені вдалося придбати кілька збірок віршів Шевченка, вони були чудовими сувенірами. Потім перейшов від дослідження політичних наук до лінгвістики та її соціальних аспектів, не втративши інтересу до історії України й долі української мови.

Наприкінці 1980-х став досліджувати й білорусь-

Фото Укрінформ

ку мову та її становище у БРСР. Становище української мови в УРСР було кращим за тодішній стан білоруської мови у БРСР. Там місцеві комуністи зовсім не дбали про неї, тоді як українські комуністи принаймні іноді намагалися спілкуватися українською.

— У чому полягає особливність становища української мови порівняно з іншими?

— На перший погляд, це мова етнічної більшості в Україні, принаймні більшість українців визнають її рідною. Але коли йдеться про щоденне використання, то в деяких регіонах це фактично мова етнічної меншини або мова «зменшеної культурної вартості». До цього призвела мовна асиміляція місцевого населення, внаслідок якої українську мову фактично винищили на цих територіях.

Щось подібне відбулося в Ірландії, де місцева мова з XIX сторіччя стала поступатись англійській. А також у Білорусі, де більшість людей вважають білоруську рідною, але не використовують її в житті, для них вона лишається частиною національного самоусвідомлення, яке не має втілення.

У цьому сенсі Україну можна назвати країною поєднання ірландського та білоруського сценарію із ситуацією в Каталонії, де місцева мова піддавалася дискримінації, але останнім часом активно відроджується, маючи підтримку влади й самих каталонців, які ніколи її не цуралися. У Каталонії проводять політику спонукання іноземців, які туди приїждять, вивчати каталонську мову. І вони досягли успіху.

Отже, в Україні ситуація на заході та в центрі схожа з каталонською. Проте на півдні та сході, особливо у містах, більше згадується сумний досвід

Білорусі та Ірландії, хоч на офіційному рівні українську все-таки використовують значним чином державні службовці.

— На вашу думку, Закон «Про забезпечення функціонування української мови як державної» виконає свою місію?

— Вважаю, закону бракує чітко прописаного механізму примусу до його виконання. Тобто якщо людина пише скаргу про порушення цього закону, влада має спочатку надіслати попередження порушникові і лише після повторного порушення можливе накладення штрафу. Тому не зрозуміло, наскільки це буде ефективним. Цікаво, чи буде нарешті захищено права українськомовних в Україні, адже російськомовні тут не відчують порушення своїх прав, на відміну від українськомовних громадян. Вважаю, що головна мета закону — забезпечити використання української мови у публічному просторі. На жаль, російські медіа-ресурси зробили значний внесок у спотворення мовної політики в Україні, зокрема її сприйняття у західних країнах.

— Українськомовні громадяни у різних регіонах нашої країни мають певні відмінності?

— Нині на вулицях Києва чути істотно більше української мови. Наприклад, у сфері обслуговування помітні значні зміни, персонал кафе та ресторанів набагато частіше звертається до відвідувачів українською мовою. Тут помічаю різні зміни порівняно з минулими візитами. Однак у Харкові ситуація зовсім інша, російській мові там досить важко скласти конкуренцію, хоча і там є деякі цікаві зміни. Скажімо, шість років тому я майже не чув української у Харкові, а тепер у деяких закладах сфери обслуговування персонал

звертається до відвідувачів українською.

Набагато важче перейти на виключне спілкування українською в Харкові, кидуючи виклик російськомовному оточенню, ніж у Києві. Для українськомовних у Харкові спілкування українською — справжня боротьба за виживання з російськомовним оточенням їхніх соціальних груп.

Інший цікавий аспект — певна політична складова переходу на спілкування українською. Багато нових українськомовних мотивують свій вибір на користь української саме подіями 2014 року та воєнною агресією РФ проти України.

— Багато українців розмовляють суржиком. Як би ви охарактеризували цей феномен? На користь якої мови працює суржик?

— У часи, коли російська повністю домінувала в офіційному мовному просторі України, суржик відіграв значну роль як компроміс для русифікованого українця. Мовляв, я перейшов на російську, але з певними місцевими особливостями.

Суржик значно ближчий до української мови, ніж до російської. Для носія такої змішаної мови не буде важко перейти на літературну українську за бажання. Важко повірити, але для деяких людей це природна мова, щось подібне можна знайти в автономному регіоні Галісія в Іспанії, де існує певна суміш галісійської та іспанської. Певною мірою можна погодитися і з тим, що суржик зберіг українську мову від повного знищення. Те, що люди, піддаючись русифікації, зберігали певні українські фонетичні та граматичні особливості у зросійщеному мовленні, очевидно, допомогло зберегти відмінності між українцями та росіянами.

У Білорусі багато носіїв трасянки (місцевого білорусько-російського суржика), менш поширеного, ніж в Україні, зрештою втратили мовну окремішність, а їхні діти перейшли на більш-менш чисту російську мову. В цьому плані ситуація в Україні видається оптимістичнішою.

Тепер в українській мові набагато краще становище, ніж, скажімо, на початку 1990-х. Багато визначних суспільних діячів спілкуються українською, люди мистецтва зокрема, на відміну від Білорусі. Тому не боюся за майбутнє української мови.

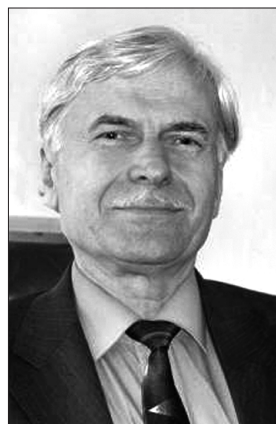
Володимир ЛІВИНСЬКИЙ,
Укрінформ

(Надруковано зі скороченнями)

ПРОШУ СЛОВА!

Роль науки в державотворенні

Богдан АНДРУШКІВ,
завідувач кафедри, професор
Тернопільського національного
технічного університету імені
Івана Пулюя, президент Академії
соціального управління,
для «Урядового кур'єра»

Якщо мовчить наука й освіта, то в сутінках невігластва, бездіяльності засинає суспільство, а в мороці ночі розквітає корупція, підкуп, підступництво, зрада. Наука, її інструментарій у будь-якій галузі, як гербіцид на родючому полі, підсилює дію позитивних компонентів, пригнічуючи та вбиваючи бур'яни. Мабуть, цю гіпотезу дуже добре знають і розуміють наші вороги, приховані деструктивні сили, зокрема аморфні елементи суспільства, й успішно її використовують для власного безконтрольного збагачення і навіть здійснення антидержавних руйнівних дій.

Усі знають, що лише науково обґрунтовані напрями суспільного розвитку можуть дати позитивні підсумки. Скажімо, нині про нестачу та безуспішність практичного прогнозування, координацію чи планування соціально-економічного розвитку говорити не доводиться. Досі в Україні немає державницької ідеології. Тож виникає запитання: чому про все це у нашій країні мовчить наука? Щоправда, офіційна наука тихенько вовтузиться у скромному державному замовленні.

Щодо освітніх і громадських наукових формувань у дискусійних статтях і фахових виданнях науковці висловлюють конкретні пропозиції, захищають їх у дисертаціях, популяризують у книжках. Та на них чомусь ніхто серйозної уваги не звертає. Творчі ідеї з'являються в інтернетвиданнях, раціональні пропозиції спрямовують у компетентні наукові органи, проте до них нікому за невеликим винятком немає діла. Державі, виконавчим органам влади байдуже до ідей, що народилися безсонними ночами в кандидатів і докторів, доцентів і професорів. Розробляють розмаїті корисні моделі. Їх у встановленому порядку реєструють, архівують, і вони повільно помирають.

На загальних зборах Академії економічних наук України, Національної академії вищої освіти, Академії соціального управління неодноразово звучали пропозиції про створення всеукраїнської асамблеї (координаційної ради) громадських академічних формувань, покликання якої — брати участь у державотворчих процесах як конкретної наукової сили. Гаслом цієї асамблеї могли б стати слова на кшталт: «У науці, освіті та інтелекті народу його перспектива, сила, успішність і безпека!» Можна інші.

На мою думку, в цій важливій справі не другорядну роль могла б відігравати Спілка освітян України. Доцільно залучити Всеукраїнську федерацію вчених. Це громадське об'єднання чимало робить для розвитку науки, організації науково-практичних конференцій, практичного втілення певних державних проєктів, особливо в регіональному розрізі.

Серед інших таких об'єднань виокремлюються громадські академічні формування — Академія економічних наук України. Однією зі складових асамблеї могла б стати Спілка економістів України як добровільна незалежна громадська організація українських учених-економістів, наукових та інженерно-технічних працівників підприємств та установ різних галузей економіки, представників державних органів та органів місцевого самоврядування, фінансових і банківських установ, викладачів, аспірантів і студентів вищих навчальних закладів економічного профілю.

Вивчення ситуації засвідчило: науковці, освітяни вже давно чекають на таку ініціативу та зміни.

У нинішні нелегкі для України часи саме науковці, освітяни мають виховати освічене, морально й духовно свідоме, відповідальне за себе й рідну державу, майбутнє та конкурентоспроможну економіку покоління. Виклики часу й реалії сьогодення потребують соціального, законодавчого захисту освітян, науковців, економістів та інших працівників цієї галузі.

Лише спільна робота членів спілок освітян і науковців разом з економістами та іншими зацікавленими академічними формуваннями — від звичайного вчителя до видатного професора та академіка — дасть змогу змінити стан справ у гуманітарній галузі і значно посилити місце педагога в суспільстві й державі.

Тема створення всеукраїнської асамблеї (координаційної ради) громадських академічних формувань, розвитку стратегії ефективного суспільства безкінечна, тож про неї потрібно говорити. Новий Президент, нова влада, нові депутати повинні знати відповіді на нові запитання й виклики, які перед ними обов'язково ставитиме наука. Її участь у суспільному житті впливатиме на зміцнення державних устоїв, ефективність економіки за умови, що Президент та народні депутати, Кабінет Міністрів сприятимуть розвитку освіти й науки.

Саме науковці,
освітяни мають
виховати освічене,
морально й духовно
свідоме, відповідальне
за себе й рідну
державу, майбутнє та
конкурентоспроможну
економіку покоління.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 серпня 2019 р. № 705
Київ

Про внесення змін до плану заходів на 2018—2020 роки з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до плану заходів на 2018—2020 роки з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 вересня 2018 р. № 733 «Деякі питання реалізації у 2018—2020 роках Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року» (Офіційний вісник України, 2018 р., № 75, ст. 2513), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 серпня 2019 р. № 705

ЗМІНИ,
що вносяться до плану заходів на 2018—2020 роки з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року

У пункті 1 підрозділу «Підвищення рівня конкурентоспроможності регіонів» розділу І: графу «Відповідальні за виконання» викласти в такій редакції:
«Мінрегіон,
Мінінформполітики,
МЗС,
Мінінфраструктури,
Міненерговугілля,
Мінприроди,
МОЗ,
МОН,
Мінфін,
Мінкультури,
Держстат,
обласні і Київська міська держадміністрації,
Національний банк (за згодою),
Національна академія наук (за згодою),
Державна установа «Офіс із залучення та підтримки інвестицій»,
Державний концерн «Укроборонпром»;
графу «Індикатор оцінки результативності виконання» викласти в такій редакції:
«План заходів щодо популяризації інвестиційного потенціалу України у світі розроблено та забезпечено його виконання».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 серпня 2019 р. № 711
Київ

Про внесення змін до пункту 6¹ Інструкції про порядок і розміри компенсації (відшкодування) витрат та виплати винагороди особам, що викликаються до органів досудового розслідування, прокуратури, суду або до органів, у провадженні яких перебувають справи про адміністративні правопорушення, та виплати державним спеціалізованим установам судової експертизи за виконання їх працівниками функцій експертів і спеціалістів

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до пункту 6¹ Інструкції про порядок і розміри компенсації (відшкодування) витрат та виплати винагороди особам, що викликаються до органів досудового розслідування, прокуратури, суду або до органів, у провадженні яких перебувають справи про адміністративні правопорушення, та виплати державним спеціалізованим установам судової експертизи за виконання їх працівниками функцій експертів і спеціалістів, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 1 липня 1996 р. № 710, — із змінами, внесеними постановами Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2012 р. № 868 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 71, ст. 2870) та від 19 липня 2017 р. № 542 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 61, ст. 1875), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 серпня 2019 р. № 711

ЗМІНИ,
що вносяться до пункту 6¹ Інструкції про порядок і розміри компенсації (відшкодування) витрат та виплати винагороди особам, що викликаються до органів досудового розслідування, прокуратури, суду або до органів, у провадженні яких перебувають справи про адміністративні правопорушення, та виплати державним спеціалізованим установам судової експертизи за виконання їх працівниками функцій експертів і спеціалістів

1. В абзаці третьому слова «Загальний розмір виплати не може перевищувати трикратного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.» виключити.
2. Доповнити пункт абзацами такого змісту:
«До розміру винагороди перекладача, який залучається судом для надання послуг з перекладу, додатково застосовуються такі регіональні коефіцієнти:
1,1 — якщо перекладач надає послуги з перекладу в справі, яка перебуває в провадженні суду, що розташований у населеному пункті з кількістю населення щонайменше 100 тис. осіб;
1,2 — якщо перекладач надає послуги з перекладу в справі, яка перебуває в провадженні суду, що розташований у населеному пункті з кількістю населення щонайменше 500 тис. осіб;
1,25 — якщо перекладач надає послуги з перекладу в справі, яка перебуває в провадженні суду, що розташований у населеному пункті з кількістю населення щонайменше 1 млн. осіб.
У разі коли суд розміщується в декількох населених пунктах, застосовується регіональний коефіцієнт за місцезнаходженням органу, який провів державну реєстрацію такого суду.
Загальний розмір виплати не може перевищувати трикратного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 серпня 2019 р. № 719
Київ

Про підвищення кваліфікації з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Підвищення кваліфікації з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації (в розрізі галузей національної економіки) працівників мобілізаційних підрозділів та працівників з питань мобілізаційної роботи органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій проводити на базі державного вищого навчального закладу «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» за програмою, розробленою Університетом за погодженням з державним замовником — Міністерством економічного розвитку і торгівлі.
2. Фінансування заходів з підвищення кваліфікації з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації здійснювати за рахунок коштів державного бюджету, призначених для фінансування заходів з мобілізаційної підготовки галузей національної економіки.
3. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 11 серпня 1995 р. № 640-010.
4. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування і застосовується з 1 січня 2020 року.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Карпати манять дедалі більше

БЕЗПЕЧНІ ВЕРШИНИ. Відродження обсерваторії на горі Піп Іван сприятиме не лише науковцям, а й туристам

Віктор ВИШНЕВСЬКИЙ,
доктор
географічних наук,
для «Урядового кур'єра»

До кінця літа залишається ще кілька днів і ті, хто не побував у Карпатах, можуть встигнути. Це можна зробити і восени, і взимку — фактично будь-якої пори року. Кожен сезон по-своєму привабливий. Проте літо — найкращий час, адже це найтепліша і найсвітліша пора року. Обидві ці якості у подорожах дуже важливі, особливо в Карпатах. Висота місцевості спричиняє погоду: це найхолодніша частина України. Температура повітря тут приблизно на 5 градусів нижча, ніж на рівнині, а на вершинах гір — на всі 10. Тож якщо влітку в горах прохолодно, то решту частину року холодно.

Характерні риси Українських Карпат — значна кількість опадів і сильний вітер. Щодо опадів, то їх тут випадає вдвічі більше, ніж у Києві. Тож ідучи в гори, потрібно взяти не лише светр чи куртку, а й плащ-дощовик.

Не зайве мати трохи продуктів, адже кафе чи магазинів там немає. Додамо, що належне покриття мобільного зв'язку не гарантоване. Тому варто подбати про зв'язок двох операторів, простіше кажучи, мати телефон із двома сім-картами.

Коли висота — не лише мрія

Ще на початку подорожі слід оцінити довжину маршруту і перепад висот. Дивно, що про це часто забувають, хоч саме перепад висот, а не висота, визначає складність маршруту. Приміром, піднятися на гору Говерлу, найвищу в Україні, порівняно нескладно, адже для більшості туристів потрібно здолати лише 800 м. Саме такий перепад висот між урочищем Заросляк (висота приблизно 1260 м) і горою заввишки 2061 м.

Чимало туристичних фірм пропонує різноманітні екскурсії в горах та супровід гіда. Хоч це щось коштує, ці послуги дають аж два бонуси: інформацію та безпеку.

Корисною може виявитися й така інформація: у горах існує кілька місць, де завжди є люди і де можуть зігріти. Ідеться передовсім про дві гірські метеостанції: Плай і Пожижевська. Перша розташована в Закарпатській області біля містечка Воловець, друга — в Івано-Франківській біля Говерли. Спостереження, які тут виконують, дають змогу отримати інформацію про поточну і прогнозовану погоду, а взимку ще й про снігові лавини.

Підняття на гору Піп Іван завжди залишає неймовірні враження

У Карпатах на всі боки є що подивитися

Зовсім недавно з'явилася ще одне місце, про яке гріх не сказати. Це гора Піп Іван, яку ще називають Піп Іван Чорногірський. Зрозуміло, що гора була тут і раніше. Понад 80 років тому, а саме в 1936—1938 рр., на її вершині спорудили астрономічну й водночас метеорологічну обсерваторію, що набула назви «Білий слон». Тоді ця територія належала Польщі, тож за польські гроші заклад будували. Щоправда, попрацювала обсерваторія лише рік, адже 1 вересня 1939-го розпочалася Друга світова війна. Незабаром астрономічні та метеорологічні спостереження було перервано, а обладнання вивезено.

Протягом кількох десятиліть будівля стояла без

ко переоцінити, адже на висоті понад 2000 м жодних спостережень у нас досі не виконували. Значний перелік показників, які вимірюють: температура повітря, швидкість і напрямок вітру, кількість опадів тощо.

І хоч метеостанція автоматична, нею, звісно, має хтось опікуватися. Такою інституцією став Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника. Є сподівання, що результати вимірювання надходитимуть у відкритий доступ і належно зберігатимуться. Перше необхідне тому, що відповідні дані дуже важливі для безпеки туристів. Щодо збереження даних, то така вимога Закону України «Про гідрометеорологічну діяльність». У будь-якому разі тут бажане налагодження контактів з фахівцями відповідного профілю.

Додамо, що методичне керівництво мережею гідрометеорологічних спостережень виконує Центральна геофізична обсерваторія імені Бориса Срезневського.

У майбутньому планують ще більше використувати обсерваторію, яка відроджується. Це чудове місце для практики студентів, виконання наукових досліджень, зустрічей науковців різних країн.

Найближчим часом потрібно встановити на будівлі сонячну панель, поліпшити умови під'їзду, влаштувати вертолiтний майданчик. Бажано, щоб на горі хтось міг провести екскурсію. Проте й нині підняття на гору Піп Іван залишає неймовірні враження. Не випадково у сприятливу погоду сюди щодня піднімається сотня, а часом і понад сотню туристів. Невдовзі любителів гір тут стане ще більше.

Фото надав автор

Метеорологи також у справі

Недавно на даху будівлі встановили автоматичну метеорологічну станцію німецького виробництва. Важливість цього для Українських Карпат важ-

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Майбутнє творять власними руками

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Серед сіл, які беруть участь у IV Всеукраїнському конкурсі «Неймовірні села України 2019», є й Скотареве, що у Шполянському районі на Черкащині. У п'ятірці найкращих воно пройшло у фінальний етап змагання. А що старовинне село, відоме із XVI століття, не тільки мальовниче та самобутнє, а й справді неймовірне, журналісти недавно переконалися. Нині воно готується до захисту свого бізнес-проєкту, який відбудеться у вересні.

Працьовиті, талановиті, веселі й майстровиті люди, які тут живуть, довели, що хочуть зробити своє село найкращим, дбають про його соціально-економічний розвиток та облаштування території. Як розповіли Шполянський міський голова Сергій Кравченко, який народився у Скотаревому, і сільський староста Андрій Запісецький, після приєднання до міської ОТГ село стало на очах змінюватися. Члени громади активнокладають сили й кошти в розбудову інфраструктури.

Та й жити тут стало набагато веселіше, як кажуть молоді, перспективніше. Дедалі частіше згадують колишніх героїв праці. Багато хто з молодих хоче рівнятися на майстрів високих урожаїв, якими ще у 1950-ті роки славився цей край: Сидора Бердака, Михайла Гончара, Івана Дашка, Харитона Семчака, Данила Ткаченка. Розкажуть вам і про 17-річного орденосця тракториста Михайла Носача, заслуженого механізатора Григорія Запісецького. У період з 1950-го по 1972 рік 12 скотарів було нагороджено орденом Трудового червоного прапора, 56 жителів села удостоєно однієї й двох медалей «За трудову доблесть» і «За трудову відзнаку». У 1970-х колгоспу присвоєно звання «Господарство високої культури землеробства».

Вітри змін, що пронеслися над Україною, перегорнули й сторінки непростой, часом трагічної історії села, в яких був і розквіт, і занепад. Але селяни не втратили козацького духу та оптимізму. Вони чітко бачать шляхи розвитку Скотаревого. Його гордістю став садибний парк на схилах озер, які каскадом спус-

каються долиною. Композиція алей та зорових осей дає змогу з великою ймовірністю припустити, що на місці, де нині розоране поле, колись був величний палац.

Ініціативи членам громади не позичати. Ось сільське кафе, а поблизу, біля ставу, заважають селяни, можна спорудити кемпінг. Неповдалі тут поетичні зелені садиби — чим не основа розвитку сільського туризму?

Участь у проєкті ЄС/ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду» допоміг селу провести капітальний ремонт фельдшерсько-акушерського пункту, що дало змогу селянам отримувати якісніші медичні послуги в комфортних умовах. За сприяння активістів відбудували церкву, нині закладено фундамент майбутнього храму. Завдяки громадській організації «Фішер» розчищено, впорядковано та зариблено ставки. За рахунок місцевих підприємців встановлено огорожу навколо кладовища. Оплату харчування учнів 1—4 класів проводять за рахунок місцевого сільськогосподарського підприємства.

У селі побудовано нові сучасні тротуарні доріжки, освітлено вулиці, відремонтовано дороги, облаштовано зупинки громадського транспорту. На постійній основі працюють робітники комунального підприємства, яких забезпечено всім необхідним обладнанням (бензокоси, висоторізи, бензопили). Для надання якісних адміністративних послуг у старостаті створено відокремлене робоче місце ЦНАП, тепер люди можуть отримувати повний перелік послуг, не виїжджаючи за межі села. Між селом та адміністративним центром громади міста Шпола запроваджено сполучення громадського транспорту, автобус курсує двічі на день (вранці та ввечері). Староста сумлінно ставиться до виконання обов'язків, публічно звітує про роботу перед жителями села.

Замислилися жителі й про якісне дозвілля і відпочинок: люди хочуть відпочивати на природі родинами, рибалити, влаштовувати пікніки. Створення зони відпочинку дасть змогу отримувати кошти за оренду альтанок, місць для риболовлі. Усі отримані кошти підуть на

подальший розвиток території навколо ставка — облаштування місць для купання, закупівлю човнів та катамаранів тощо. Витрати, пов'язані з оплатою праці охоронців, бере на себе ГО «Фішер», яке й нині наглядає за ставком. Віриться, що вони впровадяться з цим завданням, як уже не раз спільно, всією громадою розбудовували рідне село.

Тепер щовечора тут можна почути пісні, до яких місцеві жителі великі мастаки. Не соромляться говорити селяни й про мрії, в яких бачать рідне село гарним, квітучим, ніби в казці. Хтось пропонує прикрасити вулиці квітниками, хтось береться додати йому своєрідного шарму гончарними виробами, які традиційно тут виготовляють місцеві майстри — кожен із цікавинкою.

А як тут уміють готувати! Ви куштували вареники чи борщ тутешніх куховарок? Ні? Тоді вам у Скотареве! Хоч міський голова Сергій Кравченко і вважає, що всі села, які входять до очолюваної ним громади, по своєму самобутні, Скотареве — це щось особливе. Неймовірно, дивовижне.

Напитися водиці з рідного села криниці

НЕЗНИЩЕНІСТЬ. Уродженці зниклої з лиця землі Вільшаниці на Львівщині взяли за відновлення історичної пам'яті

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

Ще у середині XX століття Вільшаниця була одним з найбільших сіл району. Коло неї були Велика та Мала Толоки, Ліс, Шоти, Тараньки, Зозулі, Баджеги, Гноєнець, Загрушка, Грицани, інші менші поселення та хутори. Усі їхні жителі ходили до вільшаницької церкви, на тутешньому цвинтарі хоронили рідних. Аж доки в 1960-х роках на Вільшаниці комуністична влада не взялася впроваджувати виробничий проєкт «великої сірки». Розробили сірчаний кар'єр, розбудували гірничо-хімічний комбінат. І водночас знищували Вільшаницю, навколишні хутори. Тутешніх жителів стали переселяти здебільшого в село (тепер селище) Шкло, хтось зумів виготовити план на будівництво власної хати в райцентрі Яворів, хтось отримав квартиру в місті Новояворівськ, яке будували разом із сірчаним підприємством.

Я закінчив восьмий клас у рідному селі, й саме того 1976 року двері школи у Вільшаниці назаваще зачинили. Мої односельці надто неохоче покидали свої давні подвір'я, пручалися як могли. Хати часто затоплювало, бо труби, якими йшла викачана вода з кар'єра, тріскали, особливо взимку. Навіть коли виконавчий комітет Львівської обласної ради народних депутатів 19 вересня 1989 року офіційно зняв з адміністративно-територіального обліку Вільшаницю та сусідні Мурини, дехто із жителів залишався на рідних обійстях, бо надто тяжко було їм усвідомити, як назавжди залишити дорогу серцю місцину.

За часів Незалежності України зупинили сірчане виробництво. Глибокий кар'єр залили водою, й з'явилося велике озеро, яке на-

Напитися водиці з вітцівської криниці

зивають Яворівським морем. Інші частини села заростали чагарниками, очеретом, туди зваливали сміття. Залишилися ще рештки колишнього підрозділу виробничого об'єднання «Сірка», бовваніє дев'ятиповерховий недобуд.

Останньою з давніх ознак і принад Вільшаницю покинула церква. Храм Святого Великомученика Юрія в селі спорудили 1540 року й реконструювали 1715-го. Майже чверть століття тому цю церкву перенесли в Новояворівськ, хоч її інтер'єр знайдете в одному із храмів Шкла. Від храму залишився хіба фундамент, який теж став заростати чагарниками. Поряд лежали ще надгробки місцевого цвинтаря. Свого часу могили на ньому

розкопали, останки перепоховали у Шклі. Але чимало поховань з різних причин не чіпали.

Торік у тих заростях надібав на фундамент церкви Ігор Стецик, рід якого походить із Вільшаниці. Вирішив власними силами і коштами взятися тут за впорядкування. І вже за певний час вдалося розчистити підмурівки, посіяти чорнобривці, замовити пам'ятний знак із зображенням вільшаницької церкви й написом-нагадуванням, що вона на цьому місці простояла понад 400 років. На Зелені свята відбувся чин освячення, куди приїхали й дехто з колишніх жителів села.

Як каже вчителька Шкльвівської загальноосвітньої школи

уродженка Вільшаниці Катерина Турко-Баран, добру справу творить пан Ігор. Організувалася ініціативна група, а згодом і вся церковна громада долучилася. Гуртом написали звернення до місцевої та районної влади, що прагнуть відродити історичну пам'ять Вільшаниці. У райдержадміністрації підтримали цю ініціативу. Відповідну документацію вже виготовили, сподіваються, що процедура її затвердження у владних органах не займе багато часу й території навколо церкви присвоять кадастровий номер.

У намірах — збудувати тут капличку, відтворити макет старої вільшаницької хати, відкрити літній табір відпочинку

та вишколу пластунів, християнської молоді. До слова, Ігор Стецик уже постарався викопати криницю, навіть поставив біля неї колодяного журавля. Вдалося провести аерозйомку території, зробити її планування, розширити шляхи під'їзду.

Серед вагомих планів-прагнень — відкрити тут Хресну дорогу та парк Пам'яті знищених сіл Яворівського району. Адже Яворівщина принаймні двічі під час комуністичного правління зазнала великих примусових переселень, через які з лиця землі змели понад 140 сіл і хуторів. Основна їх кількість потерпіла від спорудження військового полігону, решта — від розроблення сірчаного кар'єру та відкриття гірничо-хімічного комбінату. Якби вдалося втілити задум зі створення такого парку, це була б велика справа. Воістину, треба знати минуле, щоб бути гідним прийдешнього.

Усі роботи з упорядкування відведеної території, відновлення історичної пам'яті Вільшаниці її колишні уродженці проводять за власний кошт, пожертви. Висадили ялини, липи, клени, декоративні кущі, троянди. Забуяли тут розмаїттям барв квіти. Напередодні сумної дати — 30-річчя, як офіційно не стало Вільшаниці, біля фундаменту церкви увись піднялася статуя Божої Матері. На її освячення з'їхалися ті, хто походить із цього села. Звучали слова, пісні, посвяти.

Зустріч із рідним селом була велелюдною. На цьому святі зібрали понад 10,5 тисячі гривень пожертв, які використають на спорудження альтанки для статуї Божої Матері. Вільшаничани були однією родиною, виявилися й нині згуртованими в добрих справах.

Фото газети «Яворівський голос плес»

АГРОПЕРСПЕКТИВА

Коли запрацює на повну потужність
Градизька система?

АКТУАЛЬНО. На Полтавщині відновлюють велике зрошення

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

Глобальне потепління не однаково сприймають у різних країнах. Десь воно ускладнює життя людей, а десь зміна клімату може стати стимулом виробництва продовольства. Наприклад, підвищення температури може сприяти отриманню більшого врожаю деяких сільськогосподарських культур. Тільки треба поливати, щоб забезпечити оптимальні умови для розвитку рослин.

На Полтавщині одними з перших це зрозуміли рослинники південних районів і за підтримки водогосподарських організацій стали відновлювати Градизьку зрошувальну систему.

Плюс 2 тонни
зерна на гектарі

«Ініціатором відновлення був Михайло Бернацький. Він разом з іншими водокористувачами та водогосподарниками відремонтував канал, поставив перші поливні машини на двох полях. Інші побачили, зрозуміли, що це потрібно і можливо відновити, і наслідували його приклад. У нас три поливні установки, у «Кернелі» багато, у Максима Бернацького в ТОВ «Рост Агро» поливають більш як тисячу гектарів тільки в цій зоні», — розповідає директор ТОВ СФГ «Надія» у Глобинському районі Олександр Голобородько.

За його словами, у цьому районі без поливу нічого не виростиш.

«Зона посушлива, — розвів руками. — Два роки сіємо люцерну, а насіння не можемо отримати, тому що зав'язі немає — все висихає. Тож до поливних установок, які вже працюють, плануємо додати ще дві».

«Полив — це гарантія стабільності. А оскільки займаємося насінництвом, то без

3 аванкамери дніпровська вода потрапляє в магістральний канал завдовжки 11 кілометрів

поливу ніяк. А починали поливати кукурудзу на площі 113 гектарів із свого водосховища у селі Погреби. Купили американську поливну установку. Потім згадали й про державну поливну мережу, яка тут є. Помаленьку стали збільшувати кількість установок. Полив додає в середньому 2 тонни зерна кукурудзи на гектарі й стільки само зерна сої. На богарі (поле, якого не поливають) з гектара сої збираємо 1,5 тонни зерна, а на поливі — 3,5 тонни», — каже засновник ТОВ «Рост Агро» Михайло Бернацький.

Розповідь керівники продовжили на території насосної станції СА-1, що подає воду водокористувачам Градизької зрошувальної системи.

Станцію збудували у 1989 році. До 2000-го вона працювала на повну потужність, забезпечувала полив на 8,2 тисячі гектарів. Потім 10 років стояла без діла, а з 2013-го стали її відновлювати. Нині вона забезпечує полив на 4,2 тисячі гектарів. Послугами станції ко-

ристуються сім господарств. Серед них і такі відомі в області агроформування, як ТОВ ІПК «Полтавазернопродукт», СТОВ «Придніпровський край».

У складі водозабірної споруди обладнана електроградієнтним рибозахисним пристроєм типу ЕГРЗ-М виробництва Харківського НВК ТОВ «Протон» аванкамера, у якій накопичується

йому обходиться приблизно в 4 гривні. Це недешево. Однак за сезон «Надія» використовує для поливу мільйони кубометрів води. Насосні качають воду з Дніпра цілодобово.

З одного кукурудзяного поля переїжджаємо на інше. Качаниста стоїть як гай — зелена, розкішна, заввишки майже два людських зрости. На черговому 270-гектарно-

Віриться, що спільними зусиллями держави, водогосподарників і водокористувачів на Полтавщині таки вдасться відновити якщо не всі 64 зрошувальні системи, то принаймні 11 міжгосподарських.

вода із Кременчуцького водосховища. Подачу води в магістральний канал забезпечують потужні насоси й кілька ниток магістральних трубопроводів.

Олександр Голобородько повідомив, що разом з електроенергією кубометр води

му полі працюють дві кругові американські поливні установки. Довжина однієї з них — майже 500 метрів, друга трохи коротша. Такі самі установки ми бачили й на сусідніх полях. Батько й син Бернацькі надають їм перевагу перед вітчизня-

ними дощувальками за надійністю.

За словами Бернацького-старшого, насінневу кукурудзу тут поливають 10 разів, щоб подати за сезон на гектар 3000 кубометрів води. Ще якусь її кількість поля отримують з дощів.

— У штаті Айова випадає 1 метр 100 міліметрів опадів, у нас — 400 міліметрів, максимум 700. Решту 300 міліметрів поливаємо, — ділиться Михайло Бернацький.

Якби
електроенергія
була дешевіша

Розповідаючи про Градизьку зрошувальну, в.о. начальника регіонального офісу водних ресурсів у Полтавській області Наталія Кавіцька підтвердила, що її вдалося відновити за допомогою і з безпосередньою участю водокористувачів. За п'ять років на ремонт меліоративної мережі, насосних, трубопроводів, каналу витратили більш як 5 мільйонів гривень, з них 4 мільйони надали водокористувачі. Вони закупили 33 дощувальні машини загальною балансовою вартістю 74,9 мільйона гривень. Нині в межах цієї зрошувальної системи поливають 4251 гектар сільгоспкультур. Це мало, бо в області раніше поливали 50,8 тисячі гектарів угідь.

З 11 державних міжгосподарських зрошувальних систем на сьогодні функціонують дві, та й то не на повну потужність. Тобто на Полтавщині величезний потенціал для поливу. Наприклад, не використовують найбільшу в області державну зрошувальну систему, розташовану на землях Машівського і Новосанжарського районів, спроможну забезпечити поливом 11 тисяч гектарів.

Доки потенційні водокористувачі в районах розду-

мують, поливати чи ні, зважаючи на ризики перспективи можливого продажу землі, представники регіонального офісу водних ресурсів у Полтавській області чітко відповідають на це питання.

«Ми дуже хочемо, щоб в області працювали всі зрошувальні системи, а не тільки державні, — сказала Наталія Кавіцька. — Робимо все для цього можливе: зберегли основні фонди систем, кваліфіковані кадри, спроможні їх відновити і забезпечити набір відповідних послуг».

Зі слів директора департаменту агропромислового розвитку Полтавської облдержадміністрації Сергія Фролова, департамент також здійснює роботу в цьому напрямі: інформує, координує, консулює. Тому що бачить неабияку зацікавленість аграріїв у поливі. Але при цьому його можливості обмежені. Наприклад, йому не під силу здешифрувати електроенергію, за допомогою якої подають воду на поля. Це прерогатива держави. Після кількох читань не внесено змін до Закону «Про державну підтримку сільського господарства України» щодо першочергової підтримки фермерських господарств та розвитку зрошувального землеробства.

Віриться, що спільними зусиллями держави, водогосподарників і водокористувачів на Полтавщині таки вдасться відновити якщо не всі 64 зрошувальні системи, то принаймні 11 міжгосподарських. Але поки що там поливають 32 господарства різних форм власності в дев'яти районах. Щодо запасів поверхневої прісної води, яку на Полтавщині використовують на зрошення, то незадіяними, крім Кременчуцького, Кам'янського водосховищ і річок, на території області є ще понад 2,5 тисячі ставків.

Як виростити українську степову

ДОСВІД. Бджолярі Луганщини та Донеччини вивчали практику полтавських колег

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Згідно з дослідженнями, українські пасічники віддають перевагу саме маткам породи карпатка та українська степова. Проте на території Східної України немає сертифікованих пасік, які б розводили чистокровні бджолині колонії. Тож пасічники Луганської та Донецької областей або замовляють бджолині сім'ї поштою, або їдуть по них в інші регіони. Це дорого, ненадійно та не стимулює розвитку галузі.

Саме тому навчання, які в межах проєкту USAID «Економічна

підтримка Східної України» організували для східняків і провели на базі Гадяцького аграрного училища на Полтавщині, стали дуже корисними для 15 пасічників, що тимчасово перетворилися на студентів. Училище називають Гадяцькою школою бджільництва. Це єдиний освітній заклад в Україні, де готують майбутніх бджолярів. Тож представники Донбасу тут дізналися про правила виведення маток, створення племінного ядра, особливості догляду за племінними сім'ями. Ознайомилися з технологією зимівлі запасних маток, виготовленням вуликів і рамок. А практична частина навчаль-

Представники Донбасу ознайомилися з виготовленням вуликів і рамок

ної програми відбулася на сертифікованих племінних пасіках у Карлівському районі на Полтавщині та Охтирському в Сумській області. Вони відрізняються за розміром: одна має 500 маткомісць, друга — 2500. Тож бджолярі сходили мали нагоду побачити особливості ведення господарств і можливості розвитку галузі, налагодити особисті зв'язки з пасічниками Карлівського району. Саме їх визнано найкращими для подальшої селекційної роботи української степової породи, адже вона аборигенна для Центральної України і найкраще пристосована до тутешніх кліматичних умов.

ЗВУЧИТЬ ГОРДО!

Олександр КРЮЧКОВ,
«Урядовий кур'єр»

На цю зустріч чекав майже чотири місяці: мою розмову з директором одного з провідних не лише в нас, а й у світі проєктувальників та виробників турбо- і гідроенергетиків, великих машин постійного струму, комплектного електрообладнання для міського і залізничного електротранспорту ДП «Завод «Електроважмаш» Дмитром Костюком переносили з тижня на тиждень через... чергове відраження керівника підприємства за кордон. Почав уже було думати про відмову від поїздки до Харкова, але 22 липня надзвонив мій мобільний, і на тому боці почув знайомий вже голос начальника управління корпоративних комунікацій та реклами ДП «Завод «Електроважмаш» Олени Зеленої: «24 липня, — повідомляла пані Олена, — Дмитро Васильович чекає на вас о 13-й годині».

Ритуальний танець

Поїзд, залізничний вокзал міста Харкова (до речі, дуже чистий та прикрашений квітами), метро, бюро перепусток ДП «Завод «Електроважмаш», прохідна з металевими рамками, приймальня директора — і ось уже я тисну руку Дмитрові Костюку.

— Вибачте, що так довго змусив вас чекати на нашу зустріч, — так розпочав розмову Дмитро Васильович, — але не міг перенести тих поїздок за кордон. За місяць доводиться здійснювати близько 20 перельотів по світу. Це важко, але необхідно. Бо якщо ще чотири роки тому був час виробників, то нині — замовників. Примхливих, які потребують особистої уваги до себе, ще й обов'язково від керівника підприємства, яке претендує на отримання серйозного замовлення від них. З цього приводу часто кажу колегам: «Потрібно поїхати, щоб відтанцювати черговий ритуальний танець. Особисті перемовини часто стають визначальними».

Так і зав'язалася наша розмова з керівником одного з найбільших підприємств Індустріального району міста Харкова, на якому нині, попри економічні та політичні негаразди в країні, працюють понад 3000 робітників. Усіх їх потрібно забезпечити стабільною роботою, але більшість замовлень, на жаль, доводилося досі шукати не в Україні, пристойним заробітком і надією на те, що завод має перспективу і працюватиме продуктивно ще не один рік.

Тому Дмитро Костюк змушений «відтанцювати» за весь численний трудовий колектив: цього року він це вже зробив у Казахстані, Узбекистані, Польщі, Америці, Таджикистані, країнах Балтії, звідки привіз добрі новини в Харків. До речі, пробитися на ринки деяких країн зі своєю якісною конкурентоспроможною високотехнологічною продукцією електроважмашівців стає дедалі важче. Бо в Китаї, наприклад, чужинців не люблять і намагаються не пускати на власний ринок, створюючи сприятливі умови лише для власних виробників, яких держава всіляко заохочує та фінансує.

Те саме стосується Японії, Індії. Для останньої харків'яни виготовляють статор і запасні частини для турбогенератора ТГВ-250-2ПТЗ, який буде встановлено на індійській атомній електростанції «Кайга». Але доля цього замовлення вирішилася дуже важко. Адже індійці імпорту обкладають митом — 30%. Перевагу ж українцям надали тому, що ті мають добру репутацію в світі.

Та що там Індія! У сусідів білорусів теж процвітає протекціонізм — економічна політика держави, яка виражається в системі

ДОСВІД. Українська продукція теж може бути всесвітньо визнаним брендом. Це щодня доводить харківське ДП «Завод «Електроважмаш»

взаємопов'язаних заходів, спрямованих на підтримку й захист власних товаровиробників від іноземної конкуренції на внутрішньому та зовнішньому ринках: «бацька» поставив перед місцевими промисловиками завдання звести частку імпорту в країні до мінімуму. І в цьому плані білоруси досягли значних результатів.

Для гідроелектростанцій країни

Харків'янам же доводиться добиватися всього самотужки, долаючи численні перешкоди. І їхні наполегливість та цілеспрямованість дають непогані результати: у середині липня 2019 року, наприклад, на Київській ГАЕС компанії «Укргідроенерго» введено в дослідну експлуатацію після реконструкції гідроагрегат №2. ДП «Завод «Електроважмаш» взяв безпосередню участь у його модернізації. І як наголосив генеральний директор компанії «Укргідроенерго» Ігор Сирота, виконав усі вимоги замовника: підвищив екологічні стандарти агрегата, збільшив його робочу потужність із 41,5 до 46,8 МВт (ККД тепер становить не 92%, а 95%) та подовжив термін експлуатації обладнання на 40 років.

— Введено в експлуатацію перший із трьох гідроагрегатів станції, які підлягають реконструкції, — веде далі розповідь Дмитро Костюк. — Наш завод повністю забезпечив станцію власним гідроенергетичним обладнанням, а фахівці підприємства провели шефнагляд під час монтажу. Нині вони беруть участь у випробуван-

нях. Усі зобов'язання ми виконали в строк. На черзі — реконструкція гідроагрегатів ст. №6 і ст. №4. Усі роботи проводять за кошти Європейського інвестиційного банку та Європейського банку реконструкції та розвитку.

До речі, компанія «Укргідроенерго» планує до 2026 року провести повну реконструкцію та модернізацію всіх своїх генеруючих об'єктів на Дніпровському та Дністровському каскадах. ДП «Завод «Електроважмаш» переміг у тендерах на проведення цих робіт у відомих світових компаній з Австрії, Німеччини і Китаю та уклав п'ять контрактів. Підприємство, як сказав Дмитро Васильович, навчилося працювати в умовах жорсткої конкуренції з міжнародними компаніями. Найближчим часом харків'яни проведуть реконструкцію двох гідроагрегатів на Кременчуцькій ГЕС.

Варто зазначити, що всю продукцію підприємства проєктують нині лише з урахуванням вимог замовника (харків'яни мають одне з найпотужніших в Україні конструкторських бюро, яке складається з майже 400 співробітників та відповідає міжнародним стандартам MEK). Завод забезпечує сервісне обслуговування й надає послуги випробувального центру. Тут чинний основний документ інтегрованої системи менеджменту — Керівництво з якості ДП «Завод «Електроважмаш», розроблене відповідно до вимог міжнародних стандартів ISO 9001:2015 і ISO/TS 22163:2017.

Усе це, безумовно, вплинуло на виробничі результати підприємства: за 2018 рік електроважма-

За підсумками конкурсного добору Мінекономрозвитку призначило 27 червня 2019 року Дмитра Костюка директором заводу. На Електроважмаші вважають, що цілком заслужено

півці збільшили на 45% обсяги виробництва, виготовивши продукції на 2,2 мільярда гривень (або на 700 мільйонів гривень більше, ніж 2017-го). Також на 63% зріс обсяг реалізації продукції і досяг 2,3 мільярда гривень.

— Підприємство відмовилося від кредитів (3,5 року вже не бере їх), розвиваючись за рахунок власних коштів, — підсумовує директор заводу. — Ми переглянули політику закупівель, навели лад в обігу коштів наших дебіторів та кредиторів. Постачальники переконалися в серйозності перспектив розвитку підприємства, а замовники — в обов'язковому дотриманні строків розрахунків. Якщо раніше, наприклад, один із холдингів розраховувався з нами упродовж 60—80 днів, то тепер справляється за 15. Ведемо перемовини навіть про перехід на передоплату.

Із залізничниками — не контакт

Звісно, ДП «Завод «Електроважмаш» могло б працювати ще про-

дуктивніше, якби частіше отримувало замовлення від українських підприємств на випуск, наприклад, обладнання для залізничного та міського електротранспорту.

— Відповідно до контракту з польським виробником залізничного рухомого складу Newag S.A. торік ми поставили в цю країну 62 тягові електродвигуни ЕД-118АУ1. Усього ж за 2018—2019 роки завод поставив у Польщу понад 140 одиниць, — у голосі Дмитра Васильовича чути і нотки гордості, і смутку. — Для цього відновили в себе колишнє виробництво 30-річної давності. Поляки залишилися задоволені нашими поставками якісного електроустаткування. Проте рідна Укрзалізниця не замовляє в нас обладнання, хоч вітчизняний локомотивний парк майже повністю зношений і не витримує жодної критики. Ми ініціювали нараду з керівництвом Укрзалізниці, яке відвідало наш завод. Помітно було, що гості дуже здивувалися виробництвом і можливостями, які маємо. До того ж для них було відкриттям, що понад 50% рухомого складу країн їздять на харківських двигунах. Але контракт Укрзалізниці чомусь підписала не з нами, а з американцями.

Це, звісно, засмутило харків'ян, але рук вони не опустили: аби підняти на достойний рівень залізничну тему, керівництво ДП «Завод «Електроважмаш» почало самотужки шукати майданчики в Україні. Фахівці підприємства знайшли їх у Миколаєві на теплово-зорементному заводі (МТРЗ). Нині Харків завершив на ньому налагодження електрообладнання маневрового тепловоза ТЕМ7. Машину успішно випробували, передали в експлуатацію, тепер триває цикл експлуатаційних випробувань у замовника.

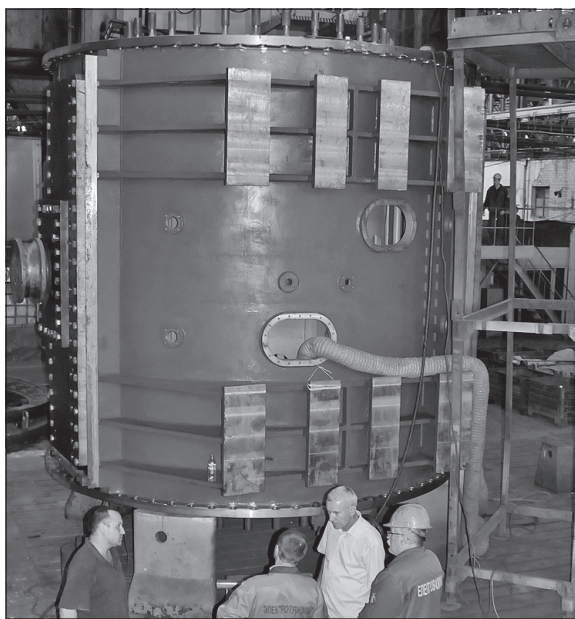
МТРЗ, високо оцінивши роботу харків'ян, оформив ще одне замовлення — на глибоку модернізацію магістральних вантажних тепловозів 2ТЕ10 та 2ТЕ116. На них ДП «Завод «Електроважмаш» встановить однакові комплекти обладнання — тяговий агрегат А723Б та електроапаратуру, чим, можливо, зацікавить транспортників. Адже в Україні досі працюють понад 200 тепловозів цих серій, у яких давно вже закінчилися терміни експлуатації.

Стратегічний інвестор

Одне слово, харківський «Електроважмаш» — унікальне та перспективне підприємство. Не випадково його внесли до списку тих заводів, що мають бути приватизовані в першу чергу. На підприємстві сподіваються, що на завод прийде серйозний приватний стратегічний інвестор, який потурбується не лише про подальший його розвиток, ринки збуту, а й візьме на себе певні інвестиційні та соціальні зобов'язання.

Для цього вже є хороша база: підприємство має повний цикл виробництва — від ливарного до стендового випробувального, позитивну фінансову ситуацію (зарплата основних виробничих робітників, яку виплачують без затримки, торік зросла на 56%, цього року теж було збільшення — на 14,3%, нині вона становить у середньому 11 тисяч гривень). 2018-го, до речі, ДП «Завод «Електроважмаш» сплатило податків майже 164 мільйони гривень, з них понад 70 мільйонів гривень — до місцевого бюджету. В Індустріальному районі Харкова це один із найкращих показників.

Такі підприємства (до речі, цього року ДП «Завод «Електроважмаш» відсвяткувало 73 роки існування) потрібно не лише берегти, а й допомагати їм працювати ще краще.

Серед першочергових завдань, які вирішує колектив заводу, — виконання індійського замовлення. У турбогенераторному цеху (на знімку ліворуч) триває напружена робота з виготовлення статора турбогенератора ТГВ-250-2ПТЗ для атомної електростанції «Кайга». А в цеху тепловозних генераторів у цей час робітник на радіально-свердлувальному верстаті обробляє явір генератора ГП-321

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 серпня 2019 р. № 706
Київ

Про внесення змін до постанови
Кабінету Міністрів України
від 12 липня 1999 р. № 1228

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 12 липня 1999 р. № 1228 «Про надання суб'єктам господарювання повноважень на право здійснення експорту, імпорту товарів військового призначення та товарів, які містять відомості, що становлять державну таємницю» (Офіційний вісник України, 1999 р., № 28, ст. 1412; 2018 р., № 80, ст. 2660) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 серпня 2019 р. № 706

**ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України
від 12 липня 1999 р. № 1228**

Доповнити постанову пунктами 1²⁵ — 1²⁸ такого змісту:
«1²⁵. Надати до 1 травня 2024 р. державному підприємству «Харківський машинобудівний завод «ФЕД» повноваження на право здійснення експорту товарів військового призначення власного виробництва за позиціями ML6.a, ML10.a, ML18.a, ML18.b, ML22.a, ML22.b.1 та імпорту товарів військового призначення для потреб власного виробництва за позиціями ML6.a, ML10.a, ML18.a, ML18.b, ML22.a, ML22.b.1 додатка до Порядку здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2003 р. № 1807 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 48, ст. 2506; 2017 р., № 67, ст. 2011).

1²⁶. Надати до 1 березня 2024 р. товариству з обмеженою відповідальністю «Радіонікс» повноваження на право здійснення експорту товарів військового призначення власного виробництва за позиціями ML5.b, ML5.d, ML22.a та імпорту товарів військового призначення для потреб власного виробництва за позицією ML5.b додатка до Порядку здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2003 р. № 1807 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 48, ст. 2506; 2017 р., № 67, ст. 2011).

1²⁷. Надати до 1 березня 2024 р. товариству з обмеженою відповідальністю «Українська бронетехніка» повноваження на право здійснення експорту товарів військового призначення власного виробництва за позиціями ML2.a, ML6.a та імпорту товарів військового призначення для потреб власного виробництва за позиціями ML2.c, ML3, ML4.a, ML5, ML6.a, ML7.f, ML9.a, ML10.c, ML11.a, ML13.b, ML13.d, ML15, ML16, ML22.a та імпорту товарів військового призначення для потреб власного виробництва за позиціями ML1.a, ML1.d, ML2.a, ML4.b, ML6.a, ML6.b, ML7.f, ML9.a, ML10.c, ML11.a, ML13.b, ML13.d, ML15, ML16, ML22.a додатка до Порядку здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2003 р. № 1807 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 48, ст. 2506; 2017 р., № 67, ст. 2011)).».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 серпня 2019 р. № 721
Київ

Про внесення змін до пункту 2 постанови
Кабінету Міністрів України
від 26 вересня 2007 р. № 1172

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Внести до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2007 р. № 1172 «Про введення посад державних інспекторів з авіаційного нагляду у Державній авіаційній службі та умови оплати їх праці» (Офіційний вісник України, 2007 р., № 73, ст. 2728; 2012 р., № 59, ст. 2374) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 серпня 2019 р. № 721

**ЗМІНИ,
що вносяться до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України
від 26 вересня 2007 р. № 1172**

1. Абзац третій підпункту 1 викласти в такій редакції:
«надбавки за високої досягнення у праці та за виконання особливо важливої роботи у розмірі до 100 відсотків посадового окладу»;

2. Абзац п'ятий підпункту 5 виключити.

3. Доповнити пункт підпунктом 5¹ такого змісту:

«5¹) Надбавка за вислугу років виплачується державним інспекторам, уповноваженим на проведення перевірок діяльності суб'єкта та стану об'єкта авіаційної діяльності. До стажу роботи, що дає право на встановлення державному інспектору надбавки за вислугу років, зараховується:

час перебування на посадах у галузі цивільної авіації, якщо працівник мав спеціальну освіту та працював за фахом;

час перебування на посадах державної служби та посаді державного інспектора в уповноважених органах з питань цивільної авіації;

час проходження військової служби у Збройних Силах та інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів України;

час перебування на інвалідності у зв'язку з нещасним випадком на виробництві або професійним захворюванням, якщо після одужання працівник повернувся до діяльності в галузі цивільної авіації;

час відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, а у разі, коли дитина потребує домашнього догляду, — період відпустки без збереження заробітної плати тривалістю, визначеною у медичному висновку, але не більше ніж до досягнення дитиною шестирічного віку, або коли дитина хвора на цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), — не більш як до досягнення нею 16-річного віку;

час підвищення кваліфікації з відривом від роботи, якщо працівник до направлення на підвищення кваліфікації працював у галузі цивільної авіації;

час, коли працівник фактично не працював, але за ним згідно із законодавством зберігалася місце роботи (посади) та заробітна плата повністю або частково (у тому числі час оплачуваного вимушеного прогулу, спричиненого незаконним звільненням або переведенням на іншу роботу).

Документом для визначення стажу роботи, який дає право на одержання надбавки за вислугу років, є трудова книжка та інші документи, які відповідно до законодавства підтверджують наявність стажу роботи.

Надбавка за вислугу років обчислюється виходячи з посадового окладу державного інспектора без урахування інших надбавок і доплат та виплачується цілими частками фактично відпрацьовуваний час у межах встановленого фонду оплати праці.

Надбавка за вислугу років виплачується працівнику з дня прийняття його на роботу та за умови наявності стажу роботи, що дає право на встановлення такої надбавки. Працівникам, у яких протягом календарного місяця виникло право на підвищення розміру надбавки за вислугу років, така надбавка змінюється з моменту настання такого права.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 серпня 2019 р. № 725
Київ

Про внесення змін до Порядку і правил
здійснення обов'язкового авіаційного
страхування цивільної авіації

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Внести до Порядку і правил здійснення обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 6 вересня 2017 р. № 676 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 74, ст. 2272), зміни, що додаються.

2. Ця постанова набирає чинності через 30 днів після її опублікування.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 серпня 2019 р. № 725

**ЗМІНИ,
що вносяться до Порядку і правил здійснення
обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації**

1. У пункті 5:
1) абзац дванадцятий викласти в такій редакції:
«Залежно від виду страхування в страховому свідоцтві (полісі, сертифікаті) додатково зазначається»;

2) доповнити пункт абзацом такого змісту:
«У договорах страхування страхові суми (ліміти відповідальності) за необхідності можуть встановлюватися в інших валютах, ніж визначені мінімальні страхові суми (ліміти відповідальності) у цих Порядку і правилах. У такому випадку страховальник самостійно повинен контролювати розміри цих страхових сум (лімітів відповідальності) та забезпечувати страхування не нижче рівнів, визначених цими Порядком і правилами.».

2. В абзацах першому і другому пункту 14 слова «на день укладення договору страхування» виключити.

3. В абзаці четвертому пунктів 28 та 67 слово «(оригінал)» замінити словами «(оригінал, можливе надання копії до отримання оригіналу)».

4. Пункт 74 викласти в такій редакції:
«74. Мінімальна страхова сума (ліміт відповідальності):
для експлуатантів аеропорту (аеродрому, вертодрому, постійного злітно-посадкового майданчика):

Страховальник	Мінімальна страхова сума (ліміт відповідальності), гривень
Експлуатант постійного злітно-посадкового майданчика	130 000
Експлуатанти аеропорту (аеродрому), що використовують аеродроми за класифікацією ІСАО з кодovими літерами «А» чи «В»	—»—
Експлуатант вертодрому	5 000 000
Експлуатанти аеропорту (аеродрому), що використовують аеродроми за класифікацією ІСАО з кодovими літерами «С» чи «D»	—»—
Експлуатанти аеропорту (аеродрому), що використовують аеродроми за класифікацією ІСАО з кодovими літерами «Е» чи «F» без права пасажирських перевезень	5 000 000
Експлуатанти аеропорту (аеродрому), що використовують аеродроми за класифікацією ІСАО з кодovими літерами «Е» чи «F»	1 624 000 000

для сертифікованих суб'єктів наземного обслуговування:

Загальна річна кількість повітряних суден (відправлені та прибулі) в аеропорту (на аеродромі, вертодромі, постійному злітно-посадковому майданчику), в якому надає послуги сертифікований суб'єкт наземного обслуговування	Мінімальна страхова сума (ліміт відповідальності), гривень
До 1000 одиниць (включно)	523 000
Понад 1000 одиниць	5 000 000

У разі коли суб'єкт наземного обслуговування надає послуги в аеропортах (на аеродромах, вертодромах, постійних злітно-посадкових майданчиках) із загальною річною кількістю повітряних суден (відправлені та прибулі) з різних груп, мінімальна страхова сума (ліміт відповідальності) визначається згідно з групою, в якій розміри мінімальної страхової суми (ліміту відповідальності) найбільші.

Страховальники самостійно повинні оцінювати розміри ризиків та забезпечувати страхування на відповідному рівні, але не нижче рівня, визначеного в цьому пункті.».

5. В абзаці четвертому пунктів 75 та 83 слово «(оригінал)» замінити словами «(оригінал, можливе надання копії до отримання оригіналу)».

6. У додатках до Порядку і правил:

1) у додатку 1:
пункт 9 викласти в такій редакції:
«9. Застраховані ризики, які пов'язані з повною втратою або пошкодженням повітряного судна, та виникають:

під час руління, що відбувається з моменту початку руху повітряного судна під дією своїх двигунів (але не у польоті) для виконання руління, включаючи тимчасову зупинку під час руління;

під час польоту, що відбувається з моменту початку розгону повітряного судна для зльоту, або спроби зльоту, перебування в повітрі і до закінчення пробігу після посадки повітряного судна (для вертолітів — період часу, коли обертання гвинтів відбувається під дією сили двигуна, силою інерції, створеної двигуном, або під дією авторотації);

під час перебування на землі (включаючи буксирування повітряного судна), коли повітряне судно не перебуває у польоті та на рулінні.»;

пункт 25 доповнити абзацом такого змісту:

«Строк обґрунтованого письмового повідомлення про відмову в страховому відшкодуванні становить 15 діб після закінчення страхового розслідування.»;

абзац шостий пункту 29 викласти в такій редакції:

«письмово (листом, телефаксом, телеграфом або електронною поштою) повідомити страховику про настання події, що може бути визнана страховим випадком, протягом двох робочих днів з моменту, коли страховальнику стане відомо про її настання.»;

2) у додатку 2:
в абзаці четвертому пункту 25 слово «(оригінал)» замінити словами «(оригінал, можливе надання копії до отримання оригіналу)»;

пункт 28 доповнити абзацом такого змісту:

«Строк обґрунтованого письмового повідомлення про відмову в страховому відшкодуванні становить 15 діб після закінчення страхового розслідування.»;

абзац шостий пункту 32 викласти в такій редакції:

«письмово (листом, телефаксом, телеграфом або електронною поштою) повідомити страховику про настання події, що може бути визнана страховим випадком, протягом двох робочих днів з моменту, коли страховальнику стане відомо про її настання.»;

3) у додатку 3:

пункт 21 доповнити абзацом такого змісту:

«Строк обґрунтованого письмового повідомлення про відмову в страховій виплаті становить 15 діб після закінчення страхового розслідування.»;

абзац шостий пункту 25 викласти в такій редакції:

«письмово (листом, телефаксом, телеграфом або електронною поштою) повідомити страховику про настання події, що може бути визнана страховим випадком, протягом двох робочих днів з моменту, коли страховальнику стане відомо про її настання.»;

4) у додатку 4:

пункт 22 доповнити абзацом такого змісту:

«Строк обґрунтованого письмового повідомлення про відмову в страховій виплаті становить 15 діб після закінчення страхового розслідування.»;

абзац шостий пункту 26 викласти в такій редакції:

«письмово (листом, телефаксом, телеграфом або електронною поштою) повідомити страховику про настання події, що може бути визнана страховим випадком, протягом двох робочих днів з моменту, коли страховальнику стане відомо про її настання.»;

5) у додатку 5:

пункт 21 доповнити абзацом такого змісту:

«Строк обґрунтованого письмового повідомлення про відмову в страховій виплаті становить 15 діб після закінчення страхового розслідування.»;

абзац шостий пункту 25 викласти в такій редакції:

«письмово (листом, телефаксом, телеграфом або електронною поштою) повідомити страховику про настання події, що може бути визнана страховим випадком, протягом двох робочих днів з моменту, коли страховальнику стане відомо про її настання.»;

6) у додатку 6:

в абзаці четвертому пункту 19 слово «(оригінал)» замінити словами «(оригінал, можливе надання копії до отримання оригіналу)»;

пункт 22 доповнити абзацом такого змісту:

«Строк обґрунтованого письмового повідомлення про відмову в страховому відшкодуванні становить 15 діб після закінчення страхового розслідування.»;

абзац шостий пункту 26 викласти в такій редакції:

«письмово (листом, телефаксом, телеграфом або електронною поштою) повідомити страховику про настання події, що може бути визнана страховим випадком, протягом двох робочих днів з моменту, коли страховальнику стане відомо про її настання.»;

7) у додатку 7:

в абзаці четвертому пункту 19 слово «(оригінал)» замінити словами «(оригінал, можливе надання копії до отримання оригіналу)»;

пункт 22 доповнити абзацом такого змісту:

«Строк обґрунтованого письмового повідомлення про відмову в страховому відшкодуванні становить 15 діб після закінчення страхового розслідування.»;

абзац шостий пункту 26 викласти в такій редакції:

«письмово (листом, телефаксом, телеграфом або електронною поштою) повідомити страховику про настання події, що може бути визнана страховим випадком, протягом двох робочих днів з моменту, коли страховальнику стане відомо про її настання.»;

8) у додатку 8:

в абзаці четвертому пункту 18 слово «(оригінал)» замінити словами «(оригінал, можливе надання копії до отримання оригіналу)»;

пункт 21 доповнити абзацом такого змісту:

«Строк обґрунтованого письмового повідомлення про відмову в страховому відшкодуванні становить 15 діб після закінчення страхового розслідування.»;

абзац шостий пункту 25 викласти в такій редакції:

«письмово (листом, телефаксом, телеграфом або електронною поштою) повідомити страховику про настання події, що може бути визнана страховим випадком, протягом двох робочих днів з моменту, коли страховальнику стане відомо про її настання.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 серпня 2019 р. № 727
Київ

Про внесення змін до пункту 2 Положення
про порядок надання пільгових довготермінових
кредитів молодим сім'ям та саодиноким молодим
громадянам на будівництво (реконструкцію)
і придбання житла та визнання такими,
що втратили чинність, деяких постанов
Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Внести зміну до пункту 2 Положення про порядок надання пільгових довготермінових кредитів молодим сім'ям та саодиноким молодим громадянам на будівництво (реконструкцію) і придбання житла, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 травня 2001 р. № 584 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 22, ст. 996; 2003 р., № 9, ст. 390), виключивши в абзаці другому слова «та підпорядкована Кабінету Міністрів України».

2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

3. Міністерству регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства затвердити Статут Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 14 серпня 2019 р. № 727

ПЕРЕЛІК

постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 2 червня 2000 р. № 885 «Про організацію житлового кредитування населення України» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 23, ст. 940).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2000 р. № 1604 «Питання Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 43, ст. 1846).

3. Пункт 1 змін, що вносяться до Положення про Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву та постанови Кабінету Міністрів України від 29 травня 2001 р. № 584, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2003 р. № 246 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 9, ст. 390).

4. Пункти 1 і 3 постанови Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 р. № 1065 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України» (Офіційний вісник України, 2003 р., № 29, ст. 1461).

5. Пункт 1 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 15 липня 2005 р. № 592 «Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України з питань забезпечення молоді житлом» (Офіційний вісник України, 2005 р., № 29, ст. 1714).

6. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 19 лютого 2007 р. № 252 «Про спостережну раду Державного фонду сприяння молодіжному житловому будівництву» (Офіційний вісник України, 2007 р., № 13, ст. 479).

7. Постанова Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2009 р. № 340 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2000 р. № 1604» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 28, ст. 931).

8. Абзац другий пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2009 р. № 1362 «Про збільшення статутного капіталу Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 98, ст. 3392).

9. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 28 липня 2010 р. № 670 «Деякі питання Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 58, ст. 2020).

10. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 р. № 1206 «Про внесення змін до пункту 3 Статуту Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 101, ст. 3623).

11. Пункт 3 постанови Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 488 «Питання використання коштів, передбачених у державному бюджеті для збільшення статутного капіталу Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 35, ст. 1456).

12. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2012 р. № 337 «Про збільшення статутного капіталу Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 32, ст. 1194).

13. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для пільгового кредитування юридичних осіб, у тому числі об'єднань співласників багатоквартирних будинків, для проведення реконструкції, капітального та поточного ремонту об'єктів житлово-комунального господарства» від 31 травня 2012 р. № 599 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 50, ст. 1977).

14. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 4 лютого 2013 р. № 74 «Про збільшення статутного капіталу Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 10, ст. 380).

15. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 січня 2014 р. № 4 «Про внесення змін до Статуту Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 7, ст. 198).

16. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. № 529 «Деякі питання використання коштів статутного капіталу Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 83

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 серпня 2019 р. № 708
Київ

Про внесення змін до списків виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 р. № 461

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Внести до списків виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 р. № 461 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 60, ст. 2044; 2017 р., № 59, ст. 1778), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 серпня 2019 р. № 708

ЗМІНИ,

що вносяться до списків виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 р. № 461

1. У Списку № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах:

- у розділі III:
абзаци шостий та шістнадцятий підрозділу 1 виключити;
абзац п'ятдесят другий підрозділу 3 виключити;
підрозділ 6 доповнити абзацом такого змісту:
«працівники, які здійснюють безпосередню організацію та контроль за виконанням робіт під час технологічних процесів у зазначених виробництвах.»;
- підрозділ 3 розділу IV доповнити абзацом такого змісту:
«працівники, які здійснюють безпосередню організацію та контроль за виконанням робіт під час технологічних процесів у зазначених виробництвах.»;
- підрозділ 21 розділу VII доповнити абзацом такого змісту:
«працівники, які здійснюють безпосередню організацію та контроль за виконанням робіт під час технологічних процесів у зазначених виробництвах.»;

2. У Списку № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників на роботах із шкідливими і важкими умовами праці, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах:

- підрозділ 6 розділу III доповнити абзацом такого змісту:
«працівники, які здійснюють безпосередню організацію та контроль за виконанням робіт під час технологічних процесів у зазначених виробництвах.»;
- розділ IV доповнити абзацом такого змісту:
«працівники, які здійснюють безпосередню організацію та контроль за виконанням робіт під час технологічних процесів у зазначених виробництвах.»;
- підрозділ 22 розділу VIII доповнити абзацом такого змісту:
«працівники, які здійснюють безпосередню організацію та контроль за виконанням робіт під час технологічних процесів у зазначених виробництвах.»;

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 серпня 2019 р. № 720
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 р. № 306

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 р. № 306 «Питання присвоєння рангів державних службовців та співвідношення між рангами державних службовців і рангами посадових осіб місцевого самоврядування, військовими званнями, дипломатичними рангами та іншими спеціальними званнями» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 34, ст. 1329) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 серпня 2019 р. № 720

ЗМІНИ,

що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 р. № 306

- В абзаці третьому пункту 1 слова і цифри «згідно з додатками 1—10» замінити словами і цифрами «згідно з додатками 1—11».
- Доповнити постанову додатком 11 такого змісту:

«Додаток 11

до постанови Кабінету Міністрів України
від 20 квітня 2016 р. № 306

СПІВВІДНОШЕННЯ між рангами державних службовців і спеціальними званнями осіб рядового і начальницького складу Державного бюро розслідувань

Спеціальне звання	Ранг державного службовця
Генерал-майор Державного бюро розслідувань	3
Полковник Державного бюро розслідувань	4
Підполковник Державного бюро розслідувань	5
Майор Державного бюро розслідувань	6
Капітан Державного бюро розслідувань	7
Старший лейтенант Державного бюро розслідувань	8
Лейтенант Державного бюро розслідувань	9
Молодший лейтенант Державного бюро розслідувань	9
Старший сержант Державного бюро розслідувань	9
Сержант Державного бюро розслідувань	9
Капрал Державного бюро розслідувань	9
Рядовий Державного бюро розслідувань	9».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 серпня 2019 р. № 728
Київ

Про внесення змін до Порядку проведення конкурсу на зайняття посад державної служби

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
1. Внести до Порядку проведення конкурсу на зайняття посад державної служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 р. № 246 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 28, ст. 1116; 2017 р., № 71, ст. 2163; 2018 р., № 41, ст. 1453), зміни, що додаються.

2. Ця постанова набирає чинності через два місяці з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 серпня 2019 р. № 728

ЗМІНИ,

що вносяться до Порядку проведення конкурсу на зайняття посад державної служби

- Абзаци другий і третій пункту 1 викласти в такій редакції:
«Конкурс на зайняття посад фахівців з питань реформ проводиться за загальною процедурою з урахуванням особливостей, визначених цим Порядком.
Конкурс на зайняття посад дипломатичної служби проводиться за загальною процедурою з урахуванням особливостей, визначених цим Порядком, крім випадків, коли призначення на дипломатичні посади здійснюється Президентом України відповідно до Конституції України, та з урахуванням того, що відповідно до Закону України «Про дипломатичну службу» в органах дипломатичної служби здійснюється ротація посадових осіб дипломатичної служби.».

2. Доповнити Порядок розділом такого змісту:

«Особливості проведення конкурсу

на зайняття посад дипломатичної служби категорій «Б» і «В»

89. Умови проведення конкурсу на зайняття посад дипломатичної служби категорій «Б» і «В» затверджуються наказом Державного секретаря Міністерства закордонних справ з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про дипломатичну службу».

90. Конкурс на зайняття посад дипломатичної служби проводиться такими етапами:

- 1) прийняття рішення про оголошення конкурсу;
- 2) оприлюднення оголошення про проведення конкурсу;
- 3) прийняття документів від осіб, які бажають взяти участь у конкурсі;
- 4) перевірка поданих документів на відповідність установленим законом вимогам;
- 5) проведення тестування та визначення його результатів;
- 6) визначення рівня володіння іноземною мовою;
- 7) розв'язання ситуаційних завдань та визначення їх результатів(у випадках, передбачених цим Порядком);
- 8) проведення співбесіди та визначення її результатів;
- 9) проведення підрахунку результатів конкурсу та визначення переможця конкурсу і другого за результатами конкурсу кандидата;
- 10) оприлюднення результатів конкурсу.

91. Особа, яка виявила бажання взяти участь у конкурсі на зайняття посад дипломатичної служби категорій «Б» і «В», замість заяви, передбаченої підпунктом 2 пункту 19 цього Порядку, подає письмову заяву про участь у конкурсі із зазначенням основних мотивів для зайняття посади за формою згідно з додатком 20, до якої додається резюме у довільній формі.

92. Перевірку документів, поданих кандидатами, на відповідність установленим кваліфікаційним вимогам, наявність усіх документів, передбачених пунктами 19 і 91 цього Порядку, та правильність заповнення документів, передбачених підпунктами 3 і 6 пункту 19 та пунктом 91 цього Порядку, проводить служба управління персоналом МЗС.

Кандидати на зайняття посад дипломатичної служби категорій «Б» і «В», документи яких пройшли перевірку, передбачену абзацом першим цього пункту, проходять тестування на знання законодавства та тестування на знання спеціального законодавства.

93. Тестування на знання спеціального законодавства проводиться з метою визначення рівня знань нормативно-правових актів, зазначених у компонентах відповідної вимоги до професійних знань кандидата, що пов'язані з виконанням завдань посадовою особою дипломатичної служби.

Усі кандидати, які претендують на одну посаду, проходять однакове тестування.

Кожен перелік тестових питань на знання спеціального законодавства та варіанти відповідей затверджуються МЗС та оприлюднюються на його офіційному веб-сайті. Зазначений перелік включає не менш як 100 питань на знання не більше п'яти нормативно-правових актів, які застосовуються для виконання завдань у відповідній сфері діяльності органів дипломатичної служби.

Кожне питання передбачає чотири варіанти відповіді, один з яких є правильним.

Під час проведення тестування на знання спеціального законодавства питання для кожного кандидата обираються автоматично з відповідного переліку тестових питань. Одне тестове завдання включає 25 тестових питань.

Час для проведення тестування на знання спеціального законодавства повинен становити не більше ніж 25 хвилин.

Результати тестування на знання спеціального законодавства можуть використовуватися протягом шести місяців з дня його проходження, у тому числі в день отримання таких результатів, під час участі кандидата в інших конкурсах за умови відповідності переліку нормативно-правових актів, визначеного у компонентах відповідної вимоги. При цьому кандидат зобов'язаний з'явитися під час проходження етапу тестування у визначений конкурсною комісією час для надання адміністраторів доступу до результатів тестування, визначених за допомогою програмного забезпечення, для надання йому можливості оформити відповідний звіт у порядку, передбаченому абзацом другим пункту 34 цього Порядку.

94. За результатами проходження тестування на знання спеціального законодавства виставляються такі бали:

- 1) для посад категорії «Б»:
2 бали — кандидатам, які відповіли правильно на 22 питання тестового завдання і більше;
- 1 бал — кандидатам, які відповіли правильно на 17—21 питання тестового завдання;
- 0 балів — кандидатам, які відповіли правильно на 16 і менше питань тестового завдання;
- 2) для посад категорії «В»:
2 бали — кандидатам, які відповіли правильно на 20 питань тестового завдання і більше;
- 1 бал — кандидатам, які відповіли правильно на 15—19 питань тестового завдання;
- 0 балів — кандидатам, які відповіли правильно на 14 і менше питань тестового завдання.

95. Кандидати, які за результатами проходження тестування на знання спеціального законодавства набрали 0 балів, а також кандидати, які не з'явилися для його проходження протягом часу, передбаченого для тестування всіх кандидатів, вважаються такими, що не пройшли конкурс. Такі кандидати не допускаються до чергового етапу конкурсу.

Кандидати, які набрали від 1 до 2 балів, вважаються такими, що пройшли тестування.
З інформацією про результати тестування на знання спеціального законодавства та кількість отриманих балів кандидати ознайомлюються під час підписання відповідного звіту.

Результати проходження тестування відображаються у протоколі засідання конкурсної комісії.

96. Проведення тестування на знання спеціального законодавства та визначення його результатів здійснюється у порядку, визначеному пунктами 27, 30, 31, 34, 38, 93—95 цього Порядку.

Між проходженням тестування на знання законодавства та тестування на знання спеціального законодавства конкурсна комісія може надавати перерву з визначенням її тривалості.

97. Про дату і час проведення етапу визначення рівня володіння іноземною мовою кандидатів інформують у порядку, передбаченому абзацами четвертим і п'ятим пункту 17 цього Порядку.

98. Рівень володіння іноземною мовою визначається відповідно до порядку, затвердженого МЗС.

За результатами визначення рівня володіння іноземною мовою відповідно до глобальної шкали Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти встановлюються такі рівні володіння іноземною мовою: «A1», «A2», «B1», «B2», «C1», «C2». Нульовий рівень володіння іноземною мовою «F» встановлюється кандидатам, які володіють іноземною мовою в обсязі, що не є достатнім для визначення рівня.

За результатами визначення рівня володіння іноземною мовою кандидатів видається довідка або сертифікат, що посвідчує визначення рівня володіння іноземною мовою.

99. За результатами визначення рівня володіння іноземною мовою виставляються такі бали:

- 2 бали — кандидатам, рівень володіння іноземною мовою яких є вищим, ніж зазначений у компоненті відповідної вимоги;
- 1 бал — кандидатам, рівень володіння іноземною мовою яких відповідає рівню, зазначеному у компоненті відповідної вимоги;
- 0 балів — кандидатам, рівень володіння іноземною мовою яких є нижчим, ніж зазначений у компоненті відповідної вимоги.

100. Рівень володіння іноземною мовою може бути підтверджений шляхом подання кандидатом сертифіката, що посвідчує складення міжнародного іспиту (тесту) щодо володіння іноземною мовою, за умови наявності такого сертифіката у переліку, який визначається МЗС та оприлюднюється на його офіційному веб-сайті.

Кандидату, який під час подання документів для участі у конкурсі надав копію відповідного сертифіката та до проходження етапу визначення рівня володіння іноземною мовою пред'явив його оригінал, зраховується визначений цим сертифікатом рівень володіння іноземною мовою.

У такому разі кількість балів за результатами визначення рівня володіння іноземною мовою визначається відповідно до пункту 99 цього Порядку.

101. Кандидати, які за результатами визначення рівня володіння іноземною мовою набрали 0 балів, а також кандидати, які не з'явилися для його визначення протягом часу, передбаченого для проходження відповідного етапу конкурсу, вважаються такими, що не пройшли конкурс. Такі кандидати не допускаються до наступного етапу конкурсу.

Кандидати, які набрали 1 або 2 бали, вважаються такими, що пройшли етап визначення рівня володіння іноземною мовою.

Результати визначення рівня володіння іноземною мовою відображаються у протоколі засідання конкурсної комісії.

Про результати визначення рівня володіння іноземною мовою та кількість отриманих балів служба управління персоналом повідомляє кандидатам у порядку, передбаченому абзацом п'ятим пункту 17 цього Порядку.

Інформацію про рівень володіння іноземною мовою та кількість отриманих балів адміністратор фіксує у відомості про результати визначення рівня володіння іноземною мовою за формою згідно з додатком 21.

102. Розв'язання ситуаційних завдань проводиться кандидатами на зайняття посад дипломатичної служби категорій «Б».

Розв'язання ситуаційних завдань проводиться з метою з'ясування спроможності кандидатів використовувати свої знання та досвід під час виконання посадових обов'язків шляхом оцінки відповідності компетентностей та професійних знань кандидата встановленим вимогам.

103. Перед проведенням співбесіди адміністратор визначає загальну кількість балів кожного кандидата, який успішно пройшов попередні етапи конкурсу, шляхом додавання середніх балів, виставлених у попередній зведеній відомості середніх балів кандидатів на зайняття посад дипломатичної служби за формою згідно з додатком 22 за кожною окремою вимогою, та балів за результатами тестування і визначення рівня володіння іноземною мовою.

На основі попередньої зведеної відомості середніх балів формується попередній рейтинг кандидатів за формою згідно з додатком 16.

До співбесіди допускаються не більше семи кандидатів, які мають найвищий попередній рейтинг.

До співбесіди також допускаються кандидати, попередній рейтинг яких відповідає рейтингу останнього кандидата з числа осіб, зазначених в абзаці третьому цього пункту.

104. Про допущення/недопущення до співбесіди служба управління персоналом повідомляє кандидатам у порядку, передбаченому абзацом п'ятим пункту 17 цього Порядку.».

3. Доповнити Порядок додатками 20—22 такого змісту:

«Додаток 20 до Порядку

Конкурсній комісії МЗС

(прізвище, ім'я та по батькові кандидата у родовому відмінку) який (яка) проживає за адресою:

(номер контактного телефону) e-mail @ (заповнюється друкованими літерами)

ЗАЯВА

Прошу допустити мене до участі в конкурсі на зайняття посади _____

оголошення № _____ (номер вакансії, оприлюдненої на офіційному веб-сайті НАДС)

з метою _____ (зазначення основних мотивів щодо зайняття посади дипломатичної служби)

Додатково повідомляю такі дані про близьких родичів/членів сім'ї (дружина, чоловік, батько, мати, брати, сестри, діти)

Ступінь родинного зв'язку	Прізвище, ім'я та по батькові	Рік і місце народження	Місце роботи, посада	Громадянство	Наявність дозволу на проживання в іноземній державі
---------------------------	-------------------------------	------------------------	----------------------	--------------	---

Підтверджую достовірність інформації у поданих мною документах та даю згоду на обробку моїх персональних даних.

Інформацію про проведення конкурсу прошу повідомляти мені шляхом (обрати та зазначити один із запропонованих способів):

- ☐ надсилання листа на зазначену адресу;
- ☐ надсилання електронного листа на зазначену електронну адресу;
- ☐ _____ (зазначити інший доступний спосіб)

Додаток: резюме в довільній формі.

_____ 20 __ р. _____ (підпис)

Додаток 21 до Порядку

ВІДОМІСТЬ про результати визначення рівня володіння іноземною мовою кандидатами на зайняття посад дипломатичної служби

Вакантна посада _____ (найменування посади)

Оголошення № _____ (номер вакансії, оприлюдненої на офіційному веб-сайті НАДС)

Порядковий номер	Прізвище, ім'я та по батькові кандидата	Іноземна мова, рівень володіння іноземною мовою	Бали
------------------	---	---	------

Додаток: довідка або сертифікат, що посвідчує визначення рівня володіння іноземною мовою, або копія сертифіката, що посвідчує складення міжнародного іспиту (тесту) щодо володіння іноземною мовою на ____ арк.

Адміністратор _____ (підпис) _____ (прізвище, ім'я та по батькові)

Додаток 22 до Порядку

ПОПЕРЕДНЯ ЗВЕДЕНА ВІДОМІСТЬ середніх балів кандидатів на зайняття посад дипломатичної служби

Вакантна посада _____ (найменування посади)

Оголошення № _____ (номер вакансії, оприлюдненої на офіційному веб-сайті НАДС)

Прізвище, ім'я та по батькові кандидата	Види оцінювання	Вимоги	Бали, виставлені членами комісії					Середній бал
			№ 1	№ 2	№ 3	№ 4	№ 5	
Кандидат № 1	Тестування 1	Вимога						
	Тестування 2	Вимога						
	Визначення рівня володіння іноземною мовою	Вимога						
	Ситуаційне завдання*	Вимога						
	...	Загальна кількість балів						

Адміністратор _____ (підпис) _____ (прізвище, ім'я та по батькові)

* Заповнюється у випадках, передбачених Порядком проведення конкурсу на зайняття посад державної служби.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 серпня 2019 р. № 707
Київ

Про внесення змін до пункту 8¹ Положення про дитячо-юнацьку спортивну школу

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Внести зміни до пункту 8¹ Положення про дитячо-юнацьку спортивну школу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 листопада 2008 р. № 993 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 88, ст. 2954; 2016 р., № 101, ст. 3295; 2018 р., № 59, ст. 2047), виклавши його в такій редакції:

«8¹. За рішенням засновника (власника) не менш як у 10 відсотків дитячо-юнацьких спортивних шкіл, що перебувають в його власності, відкриваються відділення з видів спорту осіб з інвалідністю, що визнані в Україні.

Допускається також зараховування до відділень з видів спорту дитячо-юнацьких спортивних шкіл, за бажанням, особи з інвалідністю для занять видами спорту, що визнані в Україні, з урахуванням специфіки таких видів спорту та медичної довідки про стан здоров'я.».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 серпня 2019 р. № 714
Київ

Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 20 лютого 2013 р. № 118 і від 1 серпня 2013 р. № 588

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 20 лютого 2013 р. № 118 «Про затвердження Примірного положення про центр надання адміністративних послуг» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 16, ст. 557; 2016 р., № 70, ст. 2353) і від 1 серпня 2013 р. № 588 «Про затвердження Примірного регламенту центру надання адміністративних послуг» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 66, ст. 2396; 2016 р., № 77, ст. 2571) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 серпня 2019 р. № 714

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 20 лютого 2013 р. № 118 і від 1 серпня 2013 р. № 588

1. У Примірному положенні про центр надання адміністративних послуг, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 20 лютого 2013 р. № 118:

1) абзац перший пункту 81 після слів «інформаційними стендами» доповнити словами «, інформаційними терміналами та/або іншими засобами доведення інформації до суб'єктів звернення»;

2) абзац другий пункту 20 після слів «надання адміністративних послуг» доповнити словами «, а також від плати за обов'язкове навчання роботі з такими реєстрами».

2. У Примірному регламенті центру надання адміністративних послуг, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 1 серпня 2013 р. № 588:

1) пункт 1 після слів «(далі — центр)» доповнити словами «, його територіальних підрозділів, віддалених робочих місць адміністраторів»;

2) у пункті 5:
в абзаці третьому слова «віддалених місць для роботи адміністраторів» замінити словами «віддалених робочих місць адміністраторів», а після слів «з урахуванням» доповнити словами «потребу суб'єктів звернення та відповідно до»;

абзаці четвертий — шостий викласти в такій редакції:
«Вхід до приміщення центру, який має сходи, повинен бути облаштований пандусом та поручнями з обох боків для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, а також місцями для тимчасового розміщення дитячих колясок.

У приміщенні центру облаштовується санітарна кімната з урахуванням потреб осіб з інвалідністю, зокрема тих, що пересуваються на кріслах колісних, та інших маломобільних груп населення.

На прилеглій до центру території облаштовуються місця для безоплатної стоянки автомобільного транспорту суб'єктів звернення, зокрема відповідно позначені місця для автотранспортних засобів, якими керують (в яких перевозяться) особи з інвалідністю, у кількості, визначеній Законом України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні». Будівлі, приміщення та стоянки центру облаштовуються з урахуванням потреб осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення згідно з вимогами відповідних державних будівельних норм, стандартів і правил. На прилеглих вулицях розміщуються інформаційні таблички, на яких зазначається місце розташування центру.»;

3) абзац восьмий пункту 6 після слів «або другому поверсі будівлі» доповнити словами «за умови створення належних умов для безперешкодного доступу для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення до приміщень будівлі»;

4) у пункті 8:
в абзаці другому слова «, а також у разі можливості —» замінити словами «та/або»; в абзаці третьому слова «телефонами, факсимільними апаратами» замінити словами «комп'ютерною технікою з вільним доступом до Інтернету»;

абзац четвертий викласти в такій редакції:
«Для висловлення суб'єктами звернень зауважень і пропозицій щодо якості надання адміністративних послуг приміщення, де розміщені сектор інформування центру, територіальний підрозділ центру, віддалене робоче місце адміністратора, облаштовуються відповідними засобами (зокрема скринькою) та/або в них розміщується в доступному місці книга відгуків і пропозицій.»;

5) абзац сьомий пункту 9 викласти в такій редакції:
«У приміщеннях центру, його територіальних підрозділів, у приміщеннях, де розміщені віддалені робочі місця адміністраторів, створюються умови для оплати суб'єктами звернень адміністративного збору (зокрема, розміщуються банкомати, платіжні термінали (у тому числі POS-термінали, програмно-технічні комплекси самообслуговування).»;

6) абзац перший пункту 11 після слів «очікування та обслуговування» доповнити словами «центру, його територіального підрозділу та приміщення, де розміщено віддалене робоче місце адміністратора.»;

7) у пункті 12:
в абзаці першому слово «та» замінити словом «або»;

доповнити пункт абзацом такого змісту:
«Графік прийому суб'єктів звернення посадовими особами органу, що утворив центр (у разі проведення такого прийому в приміщеннях центру, його територіальних підрозділів, у приміщеннях, де розміщені віддалені робочі місця адміністраторів).»;

8) пункт 13 доповнити абзацом такого змісту:
«Перелік адміністративних послуг, які надаються через територіальні підрозділи центру, віддалені робочі місця адміністраторів (у разі їх утворення), затверджується органом, що утворив центр, з урахуванням потреб суб'єктів звернення.»;

9) у пункті 14 слова «у секторі інформування» виключити, а після слів «суб'єктів звернення» доповнити словами «або на веб-сайті центру (веб-сайті органу, що утворив центр)»;

10) пункт 15 викласти в такій редакції:
«15. Особам з інвалідністю та іншим маломобільним групам населення забезпечується вільний доступ до інформації, зазначеної в цьому розділі, шляхом розміщення буклетів, інформаційних листів на стендах, інших необхідних матеріалів, надрукованих шрифтом Брайля. У разі можливості на інформаційних терміналах розміщується голосова інформація та відеоінформація, а також здійснюється інформування в інший спосіб, який є зручним для осіб з інвалідністю, зокрема осіб з порушеннями слуху, зору, та інших маломобільних груп населення.

Для забезпечення надання адміністративних послуг суб'єктам звернення, які є глухими, німими або глухонімими, до роботи центру може залучатися перекладач жестової мови.»;

11) пункт 22 викласти в такій редакції:
«22. Суб'єктам звернення, які звернулися до центру (його територіальних підрозділів, до адміністратора, що працюють на віддалених робочих місцях, з використанням засобів телекомунікаційного зв'язку (телефону, електронної пошти, інших засобів зв'язку), забезпечується можливість отримання інформації про надання адміністративних послуг у спосіб, що аналогічний способу звернення, або в інший вибраний суб'єктом звернення спосіб.»;

12) пункт 23 після слів «суб'єктів звернення у центрі» доповнити словами «(його територіальних підрозділах, на віддалених робочих місцях адміністраторів)»;

13) пункт 25 викласти в такій редакції:
«25. У центрі, його територіальних підрозділах, на віддалених робочих місцях адміністраторів, може здійснюватися попередній запис суб'єктів звернення на прийом до адміністратора на визначену дату та час. Попередній запис може здійснюватися шляхом особистого звернення до центру, його територіальних підрозділів, адміністраторів центру, що працюють на віддалених робочих місцях, з використанням телефонного зв'язку та/або електронної реєстрації на веб-сайті центру (сторінки на веб-сайті органу, що утворив центр). Прийом суб'єктів звернення, які зареєструвалися шляхом попереднього запису, здійснюється у визначені керівником центру години.»;

14) в абзаці першому пункту 27 слова «віддалених місцях для роботи адміністраторів такого центру» замінити словами «віддалених робочих місцях адміністраторів»;

15) у пункті 28 слова «видача дублікатів,» і «регіональними та місцевими» виключити;

16) пункт 35 після слів «телекомунікаційного зв'язку» доповнити словами «чи в інший вибраний суб'єктом звернення спосіб»;

17) пункт 36 доповнити абзацом такого змісту:
«Рестрація та облік заяв, вхідних пакетів документів та оформлених результатів надання адміністративних послуг у центрі, його територіальному підрозділі та на віддаленому робочому місці адміністратора може вестися централізовано (зокрема шляхом запровадження електронного документообігу) або окремо в центрі, його територіальному підрозділі та на віддаленому робочому місці адміністратора.»;

18) пункт 51 викласти в такій редакції:
«51. Інформація про кожну надану адміністративну послугу та справу в паперовій (копія документів) та/або електронній (скановані копії документів) формі (заява суб'єкта звернення та інші документи, визначені органом, що утворив центр) за рішенням органу, що утворив центр, може зберігатися в приміщенні центру, його територіального підрозділу, приміщенні, де розміщено віддалене робоче місце адміністратора.

У разі надання адміністративної послуги за допомогою державних реєстрів інформація про послугу зберігається у відповідному реєстрі.

Інформація про адміністративні послуги, надані територіальним підрозділом, адміністратором центру, що працює на віддаленому робочому місці, подається центру для узагальнення в порядку, визначеному регламентом центру.

Усі матеріали справи зберігаються у суб'єкта надання адміністративної послуги.»;

19) доповнити Примірний регламент розділами такого змісту:

«Особливості діяльності територіального підрозділу центру,

адміністратора центру, що працює на віддаленому робочому місці

52. Рішення про утворення та розміщення територіального підрозділу, віддаленого робочого місця адміністратора приймається органом, що утворив центр, відповідно до вимог, зазначених у пунктах 5 і 8 цього Примірного регламенту, та з урахуванням потреб суб'єктів звернення, кількості населення, що буде ними обслуговуватися, та обсягу послуг, що надаватимуться.

Територіальний підрозділ, віддалене робоче місце адміністратора розміщується на першому або другому поверсі будівлі за умови створення належних умов для безперешкодного доступу для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення до такої будівлі.

Віддалене робоче місце адміністратора може бути пересувним, що передбачає наявність відповідного комплексу технічних засобів (комп'ютерної техніки та оргтехніки), оснащених відповідним програмним забезпеченням та вільним доступом до Інтернету.

Робота пересувного віддаленого місця адміністратора забезпечується шляхом проведення виїзних прийомів адміністратора за місцем проживання/перебування (місцезнаходженням) суб'єкта звернення або за іншою адресою, зазначеною ним, у межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці. Перелік категорій суб'єктів звернення, яким можуть надаватися адміністративні послуги за допомогою пересувного віддаленого місця адміністратора, та порядок роботи адміністратора пересувного віддаленого місця визначається органом, який прийняв рішення про утворення центру надання адміністративних послуг.

До обов'язкової категорії суб'єктів звернення, яким адміністративні послуги надаються за допомогою пересувного віддаленого місця адміністратора, належать особи з інвалідністю I групи та інші особи, які, за висновком лікарсько-консультативної комісії, не здатні до самообслуговування і потребують постійної сторонньої допомоги.

53. У приміщенні територіального підрозділу, приміщенні, де розміщене віддалене робоче місце адміністратора, забезпечується розміщення актуальної, вичерпної інформації, необхідної для одержання адміністративних послуг, з дотриманням вимог, встановлених пунктом 8 цього Примірного регламенту.

54. Територіальний підрозділ, приміщення, де розміщено віддалене робоче місце адміністратора (крім пересувного віддаленого робочого місця адміністратора), облаштовуються місцями для очікування суб'єктами звернень.

Особливості діяльності територіального підрозділу центру,

адміністратора центру, що працює на віддаленому робочому місці,

утворених в об'єднаній територіальній громаді

55. Територіальний підрозділ центру, що утворений в об'єднаній територіальній громаді, адміністратор центру, що працює на віддаленому робочому місці, можуть обслуговувати населення одного або декількох старостинських округів.

56. За рішенням сільської, селищної, міської ради, що утворила центр, окремі функції адміністратора, пов'язані з отриманням заяви та вхідного пакета документів, видачею результатів надання адміністративних послуг або наданням адміністративних послуг, можуть здійснюватися староство.»;

20) у тексті Примірного регламенту слова «віддалене місце для роботи адміністратора центру» в усіх відмінках і формах числа замінити словами «віддалене робоче місце адміністратора» у відповідному відмінку і числі.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 серпня 2019 р. № 726
Київ

Про затвердження Порядку ведення Єдиного реєстру осіб, зниклих безвісти за особливих обставин

Відповідно до частини шостої статті 12 Закону України «Про правовий статус осіб, зниклих безвісти» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Затвердити Порядок ведення Єдиного реєстру осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 серпня 2019 р. № 726

ПОРЯДОК

ведення Єдиного реєстру осіб, зниклих безвісти за особливих обставин

Загальні положення

1. Цей Порядок визначає механізм ведення Єдиного реєстру осіб, зниклих безвісти за особливих обставин (далі — Реєстр).

2. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про правовий статус осіб, зниклих безвісти».

3. Держателем Реєстру є Комісія з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин (далі — Комісія), яка має право доступу до відомостей, внесених до Реєстру, в повному обсязі.

4. Держатель Реєстру: забезпечує ведення Реєстру; бере участь у розробленні проєктів нормативно-правових актів з питань розшуку осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, та визначення їх правового статусу; надає адміністратору Реєстру пропозиції щодо вдосконалення програмного забезпечення Реєстру;

визначає механізм інформаційної взаємодії між Реєстром та Єдиним реєстром досудових розслідувань, Єдиним державним реєстром судових рішень, іншими базами (банками) даних органів державної влади;

надає відомості з Реєстру; здійснює пошук інформації в Реєстрі, що може сприяти розшуку особи, зниклої безвісти за особливих обставин.

5. Адміністратором Реєстру є державне підприємство, що належить до сфери управління Міністерству і уповноважене ним на ведення Реєстру.

6. Адміністратор Реєстру здійснює заходи щодо створення і супроводження програмного забезпечення Реєстру, збирання та захисту бази даних, відповідає за його функціонування, надає доступ до його розділів у порядку, визначеному Законом України «Про правовий статус осіб, зниклих безвісти», забезпечує реєстрацію такого доступу та збереження відомостей про кожний доступ.

7. Реєстраторами є члени Комісії та уповноважені посадові особи Національної поліції, СБУ, Міноборони, ДСНС, Національної гвардії, МОЗ, Мінрегіону, судів, місцевих органів виконавчої влади.

8. Доступ реєстраторів до Реєстру здійснюється безоплатно з використанням ідентифікаторів доступу, що надаються адміністратором Реєстру на підставі відповідних договорів, а також з використанням кваліфікованого електронного підпису із застосуванням засобів кваліфікованого електронного підпису, які мають вбудовані апаратно-програмні засоби, що забезпечують захист записаних на них даних від несанкціонованого доступу, від безпосереднього ознайомлення із значенням параметрів особистих ключів та їх копіювання, що є сумісними з програмним забезпеченням Реєстру. Реєстратор самостійно отримує кваліфікований електронний підпис у кваліфікованого надавача послуг.

9. Фінансування створення, ведення та функціонування Реєстру здійснюється за рахунок коштів державного бюджету.

10. Реєстр забезпечує інформаційну взаємодію з Єдиним реєстром досудових розслідувань, Єдиним державним реєстром судових рішень, іншими базами (банками) даних органів державної влади, порядком якої визначається відповідними спільними рішеннями адміністраторів таких реєстрів (баз, банків даних) за погодженням з їх держателями.

Формування та внесення відомостей до Реєстру

11. Структура Реєстру складається із взаємопов'язаних розділів, які містять: відомості про осіб, зниклих безвісти за особливих обставин; відомості про невпізнані останки осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, та пов'язані з ними речі.

12. До Реєстру вносяться такі відомості про особу, зниклу безвісти за особливих обставин:

- прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) (українською мовою та латинськими літерами відповідно до правил транслітерації);
- інформація про дату та місце народження;
- інформація про сімейний стан;
- інформація про зареєстроване місце проживання/перебування;
- інформація про фактичне місце проживання;
- реквізити документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи (назва, номер, серія (за наявності) документа, дата видачі, уповноважений суб'єкт, що його видав);
- дата, місце, обставини та час зникнення особи;
- прикмети особи;
- інформація про наявність кримінального провадження, розпочатого за фактом зникнення такої особи;
- найменування органу, який здійснює досудове розслідування в кримінальному провадженні за фактом зникнення безвісти особи;
- найменування територіального органу (підрозділу) Національної поліції, який здійснює розшук особи, зниклої безвісти (у якого в провадженні перебуває оперативно-розшукова або розшукова справа);
- інформація про наявність рішення суду про визнання особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою (зазначається найменування суду, який прийняв відповідне рішення, дата ухвалення рішення суду);
- дата та місце встановлення місцезнаходження особи, зниклої безвісти;

інша інформація, що може сприяти розшуку особи, зниклої безвісти за особливих обставин.

13. До Реєстру вносяться такі відомості про невпізнані останки осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, та пов'язані з ними речі:

інформація про виявлені (знайдені) невпізнані останки померлої особи (дата, місце виявлення, дані про ексгумацію);

інформація, що може сприяти здійсненню ідентифікації особи (дані повного помертвого вивчення, зокрема про особливі прикмети, вік, статуру, стать, зразки та профілі ДНК); інформація про речі та предмети, що можуть сприяти встановленню особи за невпізнаними останками померлої особи;

дата та місце поховання чи перепоховання (номер ділянки, ряду і могили) або місцезнаходження невпізнаних останків померлої особи, причина смерті (за наявності) та номер свідоцтва про смерть;

інша інформація, що може сприяти встановленню особи за невпізнаними останками померлої особи.

14. Реєстратори здійснюють внесення таких відомостей:

Комісія, Національна поліція, СБУ, Міноборони, ДСНС, Національна гвардія, місцеві органи виконавчої влади — загальні відомостей про розшук осіб, зниклих безвісти за особливих обставин (прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) (українською мовою та латинськими літерами відповідно до правил транслітерації); дата та місце народження; інформація про сімейний стан, зареєстроване місце проживання/перебування; реквізити документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи (назва, номер, серія (за наявності) документа, дата видачі, уповноважений суб'єкт, що його видав); дата, місце, обставини та час зникнення особи; прикмети особи); передбачених пунктом 12 цього Порядку;

Національна поліція — відомостей щодо наявності інформації про зникнення особи за особливих обставин або заяви про розшук такої особи та безпосереднього розшуку осіб, зниклих безвісти за особливих обставин;

суди — рішення суду про визнання розшукуваних осіб зниклими безвісти за особливих обставин, безвісно відсутніми або оголошення їх померлими;

Національна поліція, МОЗ, Мінрегіон, місцеві органи виконавчої влади — відомостей про невпізнані останки осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, та пов'язані з ними речі.

15. Реєстратори вносять відомості до Реєстру протягом 24 годин з моменту їх отримання.

16. Протягом 24 годин з моменту встановлення місця перебування особи, зниклої безвісти за особливих обставин, її місця поховання чи місцезнаходження її останків Національна поліція вносить відомості до відповідного розділу Реєстру про те, що особу знайдено.

17. Після закриття кримінального провадження щодо розшуку особи, зниклої безвісти за особливих обставин, Національна поліція повідомляє про це Комісії не пізніше ніж у триденний строк із зазначенням підстав прийняття відповідного рішення.

Інформація про закриття кримінального провадження щодо розшуку особи, зниклої безвісти за особливих обставин, підлягає внесенню до Реєстру протягом 24 годин після їх отримання Комісією від Національної поліції.

18. Протягом 24 годин з моменту визнання судом особи, зниклої безвісти, безвісно відсутньою або оголошення її померлою відповідно до Цивільного кодексу України та в порядку, передбаченому Цивільним процесуальним кодексом України, суд, який прийняв відповідне рішення, вносить відомості до Реєстру.

19. Відомості про припинення розшуку особи, зниклої безвісти за особливих обставин, вносяться Комісією до Реєстру невідкладно.

20. Інформація про невпізнані останки осіб, отримана за результатами ідентифікації, вноситься до розділу Реєстру, що містить відомості про невпізнані останки осіб та пов'язані з ними речі. МОЗ та МВС.

У разі неможливості ідентифікації невпізнаних останків осіб інформація, що може сприяти здійсненню ідентифікації особи, зокрема дата та місце виявлення таких останків, дані повного помертвого вивчення, у тому числі особливі прикмети, вік, статура тощо, одні і особисті речі, зразки та профілі ДНК, отримані в ДНК-лабораторіях, фіксуються підрозділами експертної служби МОЗ та МВС у межах компетенції, визначеної законодавством, та вносяться до відповідного розділу Реєстру.

Відомості про поховання (перепоховання) невпізнаних останків із зазначенням статі померлої особи, дати виявлення її останків, дати і місця поховання (перепоховання) останків (номер ділянки, ряду і могили), причини смерті (за наявності) та номера свідоцтва про смерть вносяться до Реєстру з урахуванням положень цього Порядку.

21. Комісія проводить перевірку правильності внесення відомостей до Реєстру та в разі виявлення технічних, орфографічних і стилістичних помилок, неповних чи недостовірних відомостей може здійснювати редагування таких відомостей, про що в Реєстрі робиться відповідна позначка.

Пошук відомостей у Реєстрі

22. Перед початком внесення до Реєстру відомостей про осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, та про невпізнані останки осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, реєстратор здійснює обов'язкову перевірку факту наявності чи відсутності в Реєстрі раніше сформованої реєстраційної картки відповідної особи шляхом пошуку за такими ідентифікаторами:

- 1) для внесення відомостей про осіб, зниклих безвісти за особливих обставин: прізвище, ім'я та по батькові (за наявності);
- дата і місце народження;
- тип, серія та/або номер документа, що посвідчує особу;

2) для внесення відомостей про невпізнані останки осіб, зниклих безвісти за особливих обставин:

- дата та місце виявлення невпізнаних останків померлої особи;
- дата та місце поховання (або місцезнаходження) невпізнаних останків померлої особи.

23. Пошук відомостей у Реєстрі здійснюється за одним або декількома ідентифікаторами за принципом повного або часткового збігу одного чи декількох ідентифікаторів пошуку.

24. У разі відсутності в Реєстрі сформованої реєстраційної картки реєстратор створює нову реєстраційну картку. У разі наявності в Реєстрі сформованої реєстраційної картки реєстратор приймає, редагує та вносить відомості до такої реєстраційної картки.

Надання інформації з Реєстру

25. Інформація з Реєстру надається:

1) особам, які вважалися зниклими безвісти за особливих обставин, місце перебування яких встановлено. Зазначені особи мають право отримувати інформацію про себе в порядку, передбаченому законодавством;

2) родичам осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, заінтересованим особам, заявникам, органам, уповноваженим на облік та/або розшук осіб, зниклих безвісти, у межах та обсязі, що визначені Законом України «Про правовий статус осіб, зниклих безвісти» та законодавством, на підставі запиту про надання інформації, поданого до Комісії.

26. Інформація з Реєстру надається в паперовій формі у вигляді витгу, який містить такі відомості:

прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) особи, зниклої безвісти за особливих обставин;

дату народження та зареєстроване місце проживання такої особи;

час і дату надходження (реєстрації в територіальному органі (підрозділі) Національної поліції, Реєстрі) заяви про розшук особи, зниклої безвісти за особливих обставин, або повідомлення про зникнення особи безвісти, виявлення її місця поховання чи місцезнаходження останків;

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

У Гелоні знайшли скіфське золото

СКАРБИ НАЦІЇ. На Полтавщині біля Котельви під час археологічних розкопок натрапили на артефакти

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

Найбільший інтерес мають зброя і золоті прикраси. Надзвичайне відкриття зробили тиждень тому. Добре, що до такого багатства не дісталися чорні археологи. Повідомляли, що унікальну знахідку посилено охороняє поліція. Артефакти незабаром передадуть до Харкова, де їх відреставрують, а в тамтешньому університеті вивчатимуть і тільки потім повернуть у Полтаву.

Артефакти на могильнику Скоробір відкопала археологічна експедиція Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна під керівництвом професора Трини Шрамко. Вона досліджує околиці Більська багато років. До неї у цих місцях цим займався її батько, дослідник старовини.

Минулого сезону директор історико-культурного заповідника «Більськ» Ігор Корост розповідав «Урядовому кур'єру» про цікаві підсумки роботи: «Ми викопали золоті бляшки, бронзове зеркало із зображенням пантери, шкіряний пасок із бронзовими виробами на ньому, елементи зброї, сагайдачний набір, прикрашений золотими пластинами, цілу грецьку амфору, глиняний горщик, останки людей і коня. Усім знахідкам близько 2,6 тисячі років».

У цього річний знахідці, за словами Ігоря Короста, інші речі. Тут є зеркало, прикраси з жовтого металу, намисто. Усе це характерно для жіночих поховань. Також знайдені речі, притаманні чолові-

Реставратори із Запоріжжя в ролі господарів фестивалю скіфів

Одна із цінних знахідок давнього скіфського золота

чим похованням: акінак (короткий меч, яким користувалися перські воїни), сагайдачний набір з вістрями стріл і древка, вуздечка, деталі кінської упряжі тощо. Чимало посуду, виробів із кераміки. Унікальна таця, вироблена з піщанику.

Багато цінних артефактів, зокрема золотих, на городищі свого часу відкопав археолог з Полтави Олександр Супруненко. Найвідоміші з них — золота бляшка з обличчям давньогрецького бога вина і веселощів Діоніса, датована VI ст. до н. е. Усі знайдені предмети науковці передають у музейні фонди, де є умови для зберігання. Тільки у фондах комунальної установи, яку очолює Ігор Корост, зберігають понад 12 тисяч археологічних знахідок, страхова ринкова вартість яких, за деяки-

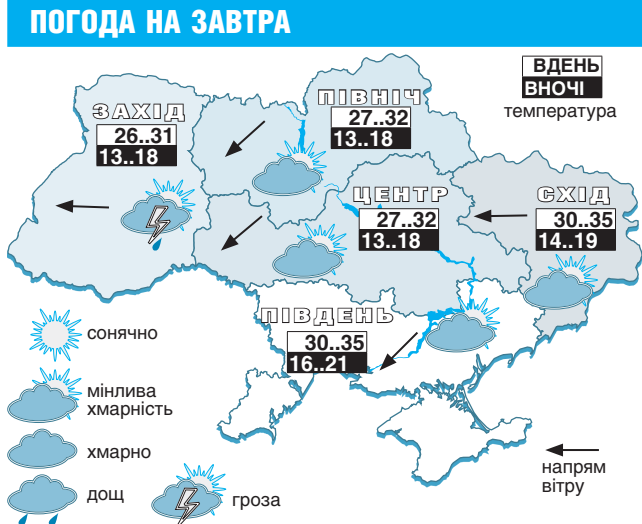
ми даними, становить понад мільйон доларів.

Але ще більше скарбів лежить у товщі спресованої за віки землі городища, яке батько історії Геродот вважав однією зі столиць Скіфії містом Гелоном. І вже через це Більське городище унікальне не тільки для нашої країни, а для всього світу. А ще під час Другої світової війни урочище Старобір досліджували німці. Є дані, які підтверджують, що вони вивезли звідси багато справді цінних, унікальних речей.

Скіфське золото приваблювало людей завжди. Воно ніби магнітом притягує туристів. Це помітила місцева влада й намагається рекламувати цей новий туристський центр на мапі Полтавщини. У планах — будівництво готелів, доріг, об'єктів туристської інфраструктури. Уже відремонтували дорогу

від Котельви до Більська. В обласному бюджеті на це передбачено чималі кошти.

Цього року управління культури Полтавської обласної адміністрації організувало тут музично-розважальну феєрію за участі оркестрів: Полтавського симфонічного, камерного імені Дмитра Ахшарумова і народних інструментів та Полтавської обласної філармонії. Уже втретє на високому правому березі річки Ворскла, звідки відкриваються неймовірні краєвиди на кілька десятків кілометрів, провели Гелонфест, що має яскравий український колорит. Тут реконструктори із Запоріжжя в образах скіфів скакали на конях, змагалися у вправності володіння списами, мечами, стрільбі з луків, грі на барабанах. Показали гостям і маленьку частину знайдених цими днями скіфських речей.

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 21 СЕРПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+13 +18	+27 +32	Черкаська	+13 +18	+27 +32
Житомирська	+13 +18	+27 +32	Кіровоградська	+14 +19	+28 +33
Чернігівська	+12 +17	+26 +31	Полтавська	+14 +19	+27 +32
Сумська	+12 +17	+26 +31	Дніпропетровська	+15 +20	+30 +35
Закарпатська	+13 +18	+27 +32	Одеська	+16 +21	+30 +35
Рівненська	+13 +18	+26 +31	Миколаївська	+15 +20	+30 +35
Львівська	+12 +17	+25 +30	Херсонська	+17 +22	+30 +35
Івано-Франківська	+12 +17	+26 +31	Запорізька	+16 +21	+30 +35
Волинська	+13 +18	25 +30	Харківська	+14 +19	+29 +34
Хмельницька	+13 +18	+27 +32	Донецька	+15 +20	+30 +35
Чернівецька	+14 +19	+26 +31	Луганська	+14 +19	+30 +35
Тернопільська	+13 +18	+26 +31	Крим	+17 +22	+27 +32
Вінницька	+13 +18	+27 +32	Київ	+15 +17	+29 +31

Укргідрометцентр

«Дикий мед» принав до вподоби ласунам

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

СОЛОДКИЙ СПАС. Упродовж двох днів у селищі Зноб-Новгородське Середино-Будського району на Сумщині тривав щорічний екологічний фестиваль «Дикий мед», у якому взяли участь не тільки місцеві пасічники та шанувальники солодкого продукту, а й численні гості із сусідніх районів та міст.

За словами організаторів, крім традиційних заходів з популяризації меду та продукції бджільництва, фестиваль знайомив учасників із туристичним та культурно-мистецьким потенціалом місцевої громади, популяризував можливості розвитку зеленого туризму, налагоджував ділові зв'язки між бджолярами різних регіонів для обміну досвідом та подальшої співпраці.

Зноб-Новгородська селищна ОТГ розташована на півночі Сумщини, вона найвіддаленіша від обласного центру. Але тільки географічно, бо тамтешня територія активно інтегрована в загальнообласні процеси, має помітний вплив на економіку, славиться тим, що місцеві підприємства і підприємці виробляють екологічно чисту продукцію, в чому мали змогу перекоонатися учасники фестивалю. До слова, він пройшов утретє і здобуває дедалі більше прихильників і шанувальників меду, зокрема дикого.

Гостей із 14 областей зібрав «Слобожанський спас»

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

СВЯТО. Дощ трохи завадив, але настрої не зіпсував ні гостям з Києва, Вінницької, Волинської, Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Кіровоградської, Львівської, Миколаївської, Полтавської, Сумської, Харківської, Чернігівської областей, ні місцевим аматорам, які представили свої роботи на виставці сучасного декору Ukrainian lounge zone, під час медового ярмарку та свята хлібів.

«Слобожанський спас» уже став традиційним, його проводять на Сватівщині вдванадцять. «Не випадково фестиваль відбувається саме на Сватівщині. Адже такого різномар'я

національностей, традицій і культур не має жодна область, тільки наша Луганщина, — зауважив очільник області Ві-

талій Комарницький, вітаючи учасників заходу. — Віковічне прагнення українців до самовизначення підтверджує-

ся тут, на Слобожанщині. А назва Сватове символізує одвічне прагнення українців до гуртування».

Під час свята гостей та учасників вразив виступ Луганського обласного козацького кінного театру

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступник головного редактора
Павло БЕБА

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 72 226
Загальний тираж за серпень 321 276

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua